

# زمین شناسی ساختمانی

دانشگاه ابرکبیر

گسلها

گسل (Fault) عبارتست از یک شکست در توده سنگ به نحویکه یک جایجائی قابل رویت در یکی از دو طرف سطح شکست بوجود آید. سطحی که حرکت در آن صورت می گیرد را صفحه گسل (Fault Plane) می گویند. به هر حال چنین سطحی معمولاً خمیده و نامنظم بوده و حرکت بیشتر روی یک منطقه تاثیر می گذارد تا یک سطح مجز؛ که در این صورت به این منطقه مطقه خرد شده (Crush Zone) گفته می شود. نیروهای فشاری، کششی و پیچشی در تشکیل گسلها نقش داشته و از روی آنگوهای تولید شده توسط گسلها و سایر ترکهای همراه آن مطالب بسیاری را می توان در مورد ماهیت نیروهای مسئول این شکستها به دست آورد.



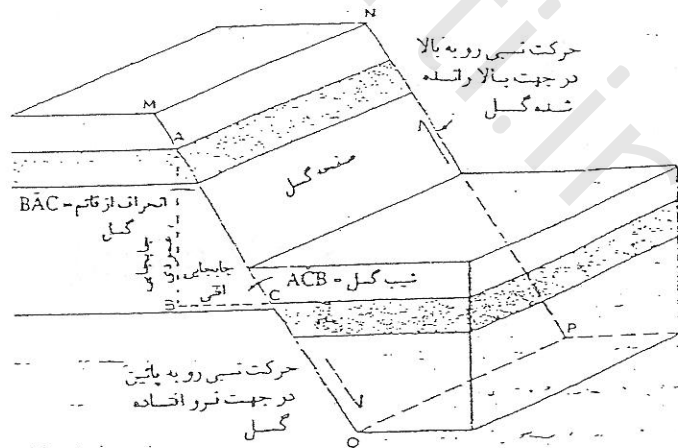
## مشخصات گسلها

### ۱) صفحه گسل

سطحی است که یکسری سنگ در امتداد آن دچار شکستگی می شوند. در شکل شماره ۱ "MNOP" یک صفحه گسل است. چون گسل یک ساخت صفحه ای است پس موقعیت آن توسط امتداد و شیب اندازه گیری می شود و خط MN امتداد گسل می باشد.

### ۲) کمر بالا (Hanging Wall) و کمر پائین (Foot Wall)

صفحه گسل معمولاً خمیده بوده و آن بخش از توده سنگ که بالای صفحه گسل قرار میگیرد را کمر بالا و بخش زیرین را کمر پائین گسل می نامند.



شکل شماره (۱) - مشخصات عمودی گسلها

### ۳) قطعات بالا رانده و پایین افتاده گسل

این واژه‌ها به حرکت نسبی توده‌های سنگ واقع در دو طرف صفحه گسلی مربوط می‌شوند. طرفی که در آن حرکت ظاهراً رو به پایین بوده قطعه فرو افتاده (Downthrow Side) و قطعه‌ای که در آن ظاهراً حرکت رو به بالا بوده قطعه بالا رانده (Uptthrow Side) گفته می‌شود. قطعه فروافتاده هر گسل معمولاً در نقشه بوسیله خط کوتاهی عمود بر خط گسل نشان داده می‌شود.

### ۴) شیب گسل

شیب گسل زاویه بین صفحه گسل و خط افق است. در شکل ۱ شیب گسل بوسیله زاویه  $ACB$  نشان داده شده است.

### ۵) انحراف از قائم گسل

زاویه بین سطح گسل و خط قائم را انحراف از قائم گسل می‌گویند. این زاویه متمم شیب بوده و در شکل ۱ بصورت زاویه  $BAC$  نشان داده شده است.

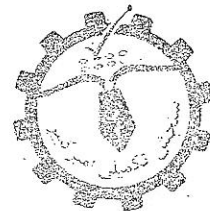
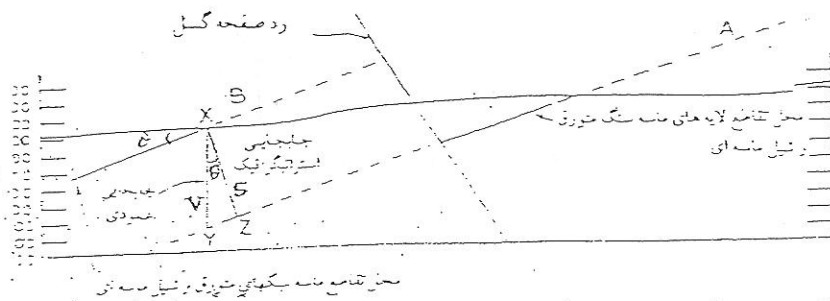
### ۶) جابجائی گسل

جابجائی عمودی دو سر گسل خورده یک لایه را جابجائی عمودی (شکل ۱) گویند. (Vertical Throw).  
جابجائی چینه‌ای (Stratigraphic Throw) در حقیقت مقدار جدائی یک لایه در جهت عمود بر سطح لایه بندی است (شکل ۲) و از رابطه زیر بدست می‌آید.



$$S = V \cos(\alpha)$$

در این رابطه  $(S)$  نشان دهنده جدایش استراتیگرافی و  $(V)$  نشان‌دهنده جدایش عمودی و  $(\alpha)$  شیب واقعی طبقات است.



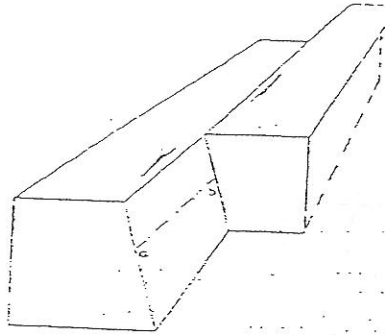
شکل شماره ۲) جایجائی چینه ای و ارتباط آن با جایجائی عمودی

### ۷) جدایش افقی گسلها ( Heave of Fault )

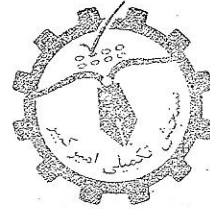
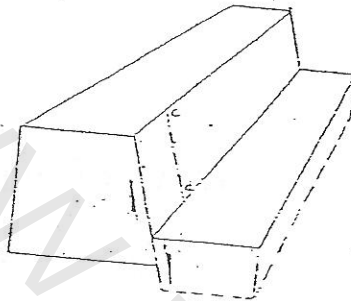
جایجائی افقی دو سر شکسته یک لایه را جدایش افقی گویند. این جدایش در شکل ۱ به صورت BC نشان داده شده است. جدایش افقی گسل در معدن کاری اهمیت قابل ملاحظه ای دارد زیرا در معدن کاری معنای چین جدایشی گم شدن لایه معدنی است.

### ۸) جهت لغزش ( Direction of Slip ) یا حرکت :

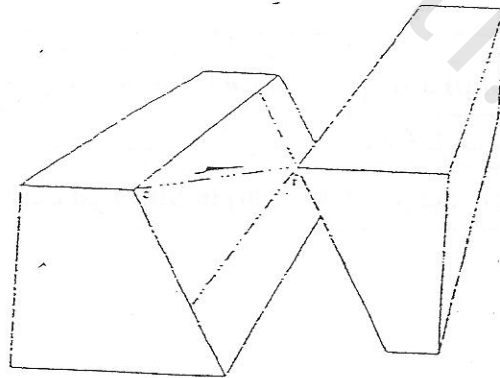
هنگامیکه قطعه ای سنگ بوسیله یک گسل شکسته می شود تمام حرکت ممکن است به صورت افقی و به موازات سطح گسل صورت گیرد این نوع حرکت را امتداد لغز می گویند ( Strike Slip ). حرکت شیب لغز ( Dip Slip ) حرکتی است که تماما در جهت حد اکثر شیب صفحه گسل باشد. چنانچه حرکت مخلوطی از دو حرکت فوق باشد به آن حرکت اریب لغز ( Oblique Slip ) اطلاق میشود. ( شکل ۳ ).



شکل ۳- الف) گسل امتداد لغز (a-b = STRIKE SLIP)



شکل ۳- ب) گسل شیب لغز (c-d = DIP SLIP)



شکل ۳- ج) گسل اربب لغز که برآیند لغزش شیب و امتداد است.

## طبقه بندی گسلها

طبقه بندی گسلها بسیار پیچیده بوده و مبنای آن باید بر اساس مطالعه ژنز گسل استوار باشد. به هر حال در اینجا طبقه بندی بر مبنای مشخصاتی قرار دارد که می توان آنها را نسبتاً آسان تعیین کرد و اساساً توصیفی هستند.

### ۱- حرکت نسبی ظاهری کمر بالا و کمر پایین گسلها

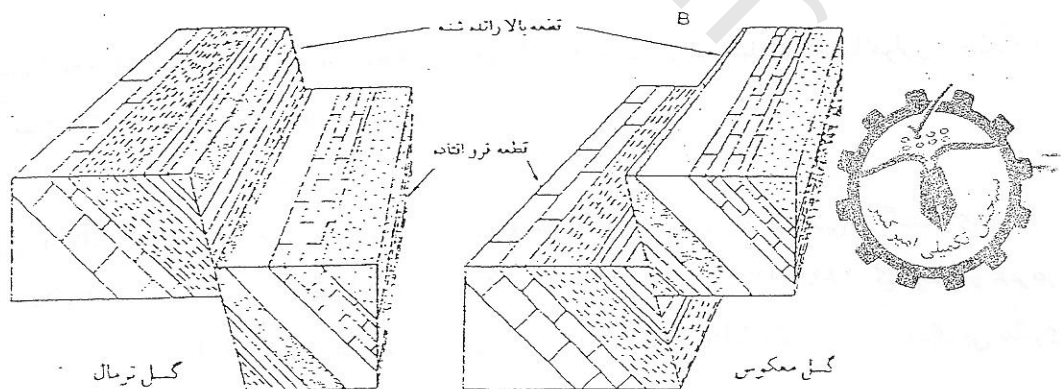
۱-۱ گسلهای عادی یا نرمال (Normal Fault): در این گسلها قطعه کمر بالا بر روی صفحه گسل حرکتی رو به پایین دارد (شکل ۴) و در نتیجه در صفحه گسل انحراف قائم به سمت قطعه فرو افتاده ایجاد می شود.

۱-۲ گسل های معکوس (Reverse Fault): در این گسلها کمر بالای گسل بر روی صفحه گسل حرکت رو به پایین دارد (شکل ۴) و در نتیجه در صفحه گسل انحراف قائم به سمت قطعه بالا رانده شده دارد.

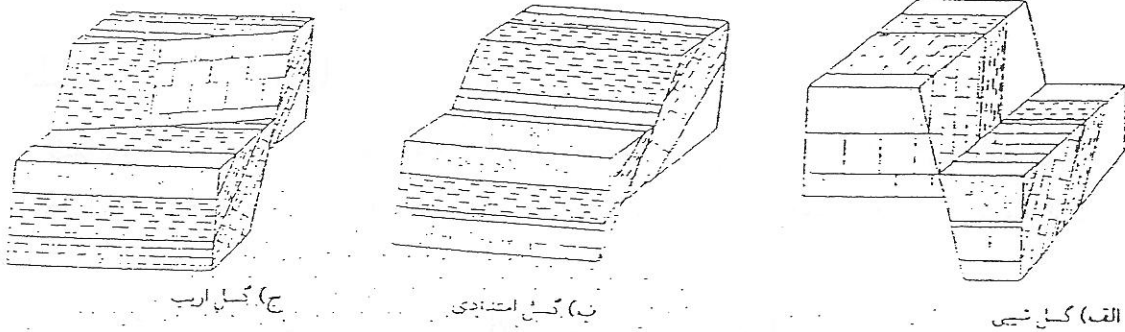
### ۲- رابطه شیب و امتداد صفحه گسل یا طبقات گسلیده.

(شکل ۵) سه نوع از این گسل را بر مبنای این معیار نشان میدهد. در شکل الف امتداد گسل به موازات شیب لایه ها است چنین گسلی را گسل شیبی (Dip Fault) گویند. شکل ب نشان میدهد که امتداد صفحه گسل به موازات امتداد سطح لایه ها است، چنین گسلی را گسل امتدادی (Strike Fault) می گویند. شکل ج نشان می دهد که امتداد صفحه گسل نسبت به امتداد و شیب طبقات مایل است، چنین گسلی را گسل مایل یا اریب (Oblique Fault) می گویند.

به طور کلی به ندرت می توان گسلی را یافت که رابطه آن با طبقاتی که تحت تاثیر گسل قرار گرفته اند به نحوی باشد که در بالا بیان شده است، اما معمولاً همیشه مقدار حرکت در یک جهت بیش از جهت دیگر بوده و در نتیجه گسل را می توان بر طبق جهتی نامگذاری کرد که مقدار جابجائی بیشتر است.



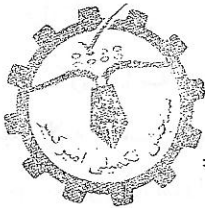
شکل ۴) حرکت نسبی ظاهری کمر بالا و کمر پایین گسل ها



شکل ۵) رابطه بین نیب و امتداد صفحه گسل با طبقات گسلید

### ۳- جهت حرکت صفحه گسل نسبت به وضعیت طبقه

در شکل ۶ الف . ب . ج جهات اصلی حرکت صفحه گسل نسبت به وضعیت یک طبقه نشان داده شده است . در شکل الف جهت حرکت با شیب صفحه گسل مطابقت داشته و بنابراین به آن شیب لغز می گویند . در شکل ب حرکت با امتداد صفحه گسل منطبق بوده و به آن امتداد لغز و در شکل ج حرکت در راستای مورب نسبت به امتداد لایه و در جهت شیب صفحه گسل صورت گرفته است که در این صورت به آن اریب لغز گویند .



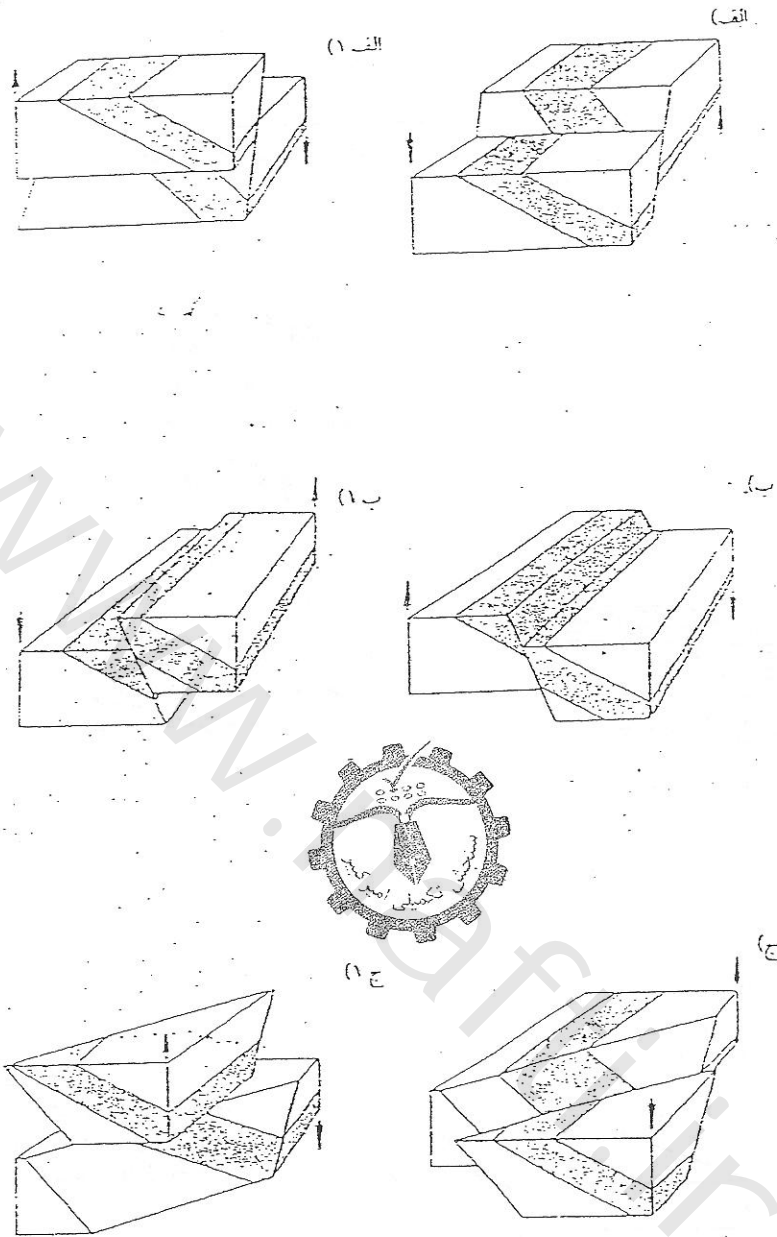
### ۴- انواع حرکت

انواع دیگری از گسلها که حرکتی در یک سطح تخت و پهن دارند بقرار زیر است:

۴-۱ گسل برشی که در آن حرکت تقریباً تمام افقی است شکل (۷-ب) و نوع حرکت به صورت راستگرد یا چپگرد بیان می شود . جهت تشخیص نوع حرکت راستگرد یا چپگرد کافیهست در سطح گسل ایستاده و حرکت قطعه ای از گسل که در مقابل ما قرار میگیرد را در نظر بگیریم . اگر این قطعه به سمت راست حرکت کرده باشد آنرا راستگرد و چنانچه به سمت چپ حرکت کرده باشد به آن چپگرد می گویند .

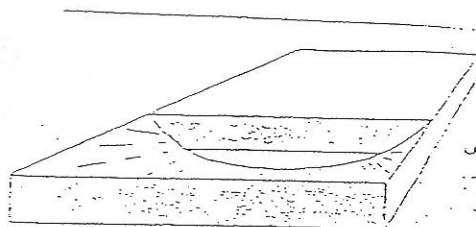
۴-۲ هورست ( Horst ) یا فراززمین که در نتیجه تأثیر دو یا تعدادی بیشتر از گسلهای تقریباً موازی ، قطعه ای از زمین به سمت بالا رانده می شود . شکل ( ۸ - الف ) .

۴-۳ گراین ( Graben ) یا فرو زمین ( دره کافتی ) جاتیکه قطعه ای از زمین بین گروهی از گسلهای موازی فرو می افتد شکل (۸-ب) دره کافتی آفریقا ( Rift Vally ) با طولی برابر با ۲۸۹۶/۸۳ کیلومتر و عرض متوسط ۳۲/۹ کیلو متر مثالی از این نوع است . دره میدلند ( Midland Valley ) اسکاتلند نیز مثال بی نظیری از این نوع حرکت در مقیاس کوچکتر است .



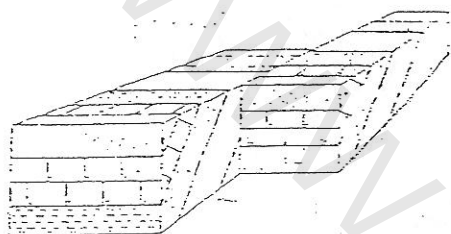
الف) گسل شیئی شمال (ب) گسل امتدادی شمال (ج) گسل اویب شمال  
 الف-۱) گسل شیئی معکوس ب-۱) گسل امتدادی معکوس ج-۱) گسل اویب معکوس  
 توجه: در گسل شمال انحراف از قائم منته گسل به طرف بخش فرو افتاده است و در گسل معکوس انحراف از قائم منته گسل به طرف بخش بالا رانده است. یکانها جهت تفسیر حرکت را نشان می دهند.

شکل ۶



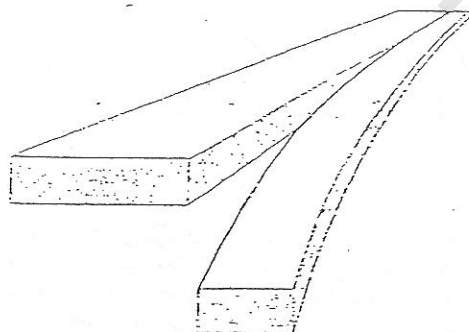
(الف)

کشیای فرو رفته با ت سطح دارای بسم ریختگی  
تکثیریکى ملامت و مت منق کته زاین همراه هست.  
ترجحه کتیکه گسل - جابجایی منبری را نشان  
مى دهند.



(ب) گسل برشی

لايه ها فقط در جهت افقى حرکت کرده اند.  
در واقع تنها گسلهائی محدودى مى توانند  
فقط حرکت افقى داشته باشند.



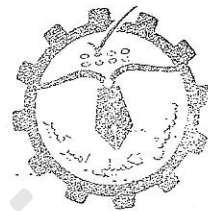
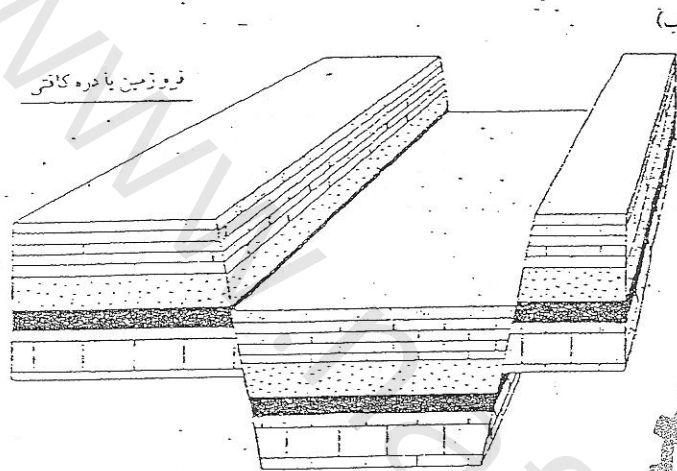
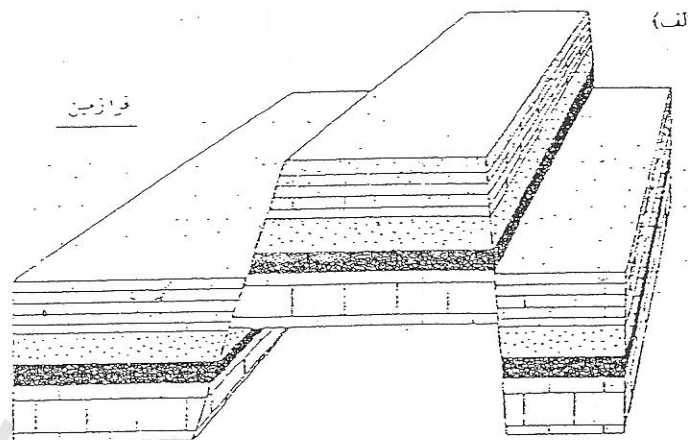
(ج) گسل لولایى

ترجحه داشت باشند که مقدار جابجایی  
چگونه بتدریج افزایش می یابد. بیشین  
گسلهائی اغلب در معادن زغال سنگ  
دیده می شوند.

شکل ۷. الف) جابجائی منبری گسل در گسلهائی فرو رفته ب) گسل برشی با حرکت چگردد ج) گسل لولائی با

جابجائی متفاوت در طول صفحه گسل





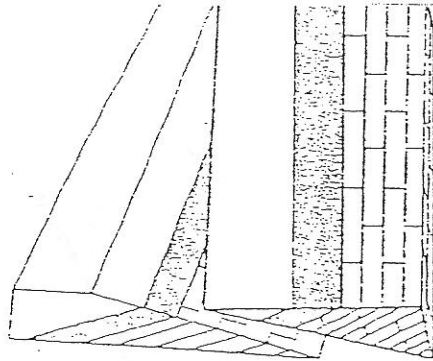
شکل ۸) الف - هورست . ب - گرابن

گروه دیگری از گسلها جابجائی های متفاوتی در امتداد صفحه گسل دیده می شود . این گروه شامل :

گسل فرورفته ( Sag Fault ) که در آن مقدار جابجائی از حاشیه دست نخورده به حداکثر مقدار فرورفتگی در مرکز تغییر می کند (شکل ۲- الف )

گسل لولائی ( Hing Fault ) که در آن مقدار جابجائی از سطح لولا افزایش می یابد و میزان جابجائی در امتداد صفحه گسل متفاوت است . (شکل ۲- ج )

گسل پیچشی ( Scissor Fault ) که در آن لغزش با زاویه ای کوچک در امتداد یک صفحه گسل رخ می دهد . این گسل با مناطق تراستی بسیاری همراه است .

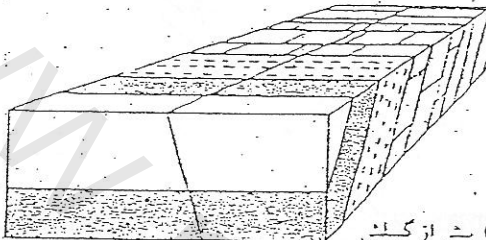


شکل ۹) گسل پیچشی

### اثر گسل بر بیرون زدگی طبقات

شکل های ۱۰ الی ۱۶ اثرات اصلی گسلش سری های دارای شیب ساده و همچنین سری های چین خوردد را به صورت شماتیک نشان می دهد. مطالعه دقیق این اشکال موجب آشکار شدن اثرات اصلی گسلها خواهد شد.

یک گسل شیئی یا به عبارت دیگر گسلی به مسازات شیب لایه ها

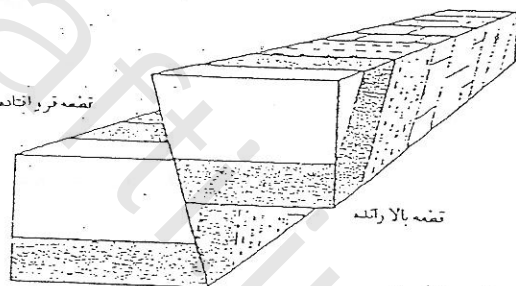


الف) پیش از گسلش



این یک گسل معکوس است بدین معنی که انحراف از قائم گسل به طرف قطعه بالا رانده است.

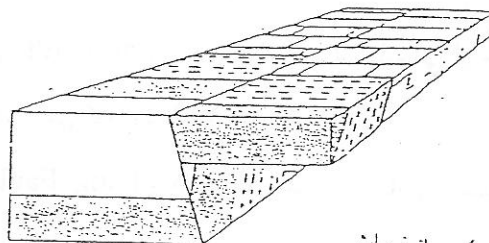
قطعه فرو رانده



قطعه بالا رانده

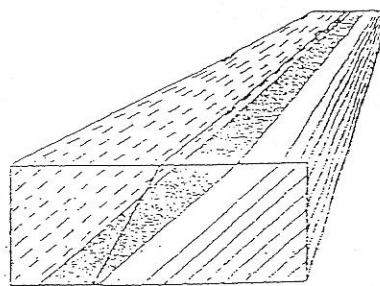
ب) پس از گسلش

طرح یا نقشه منطقه گسله، لایه ها تا هر چه در جهت شیب قطعه بالا رانده حرکت کرده اند.



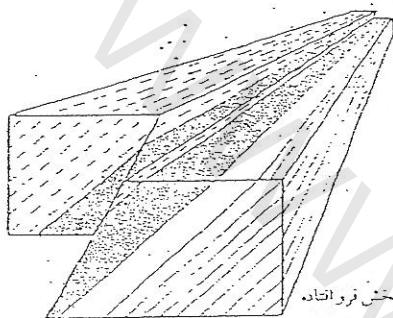
ج) پس از فرسایش

شکل ۱۰) گسل شیئی معکوس



الف - قبل از گسل

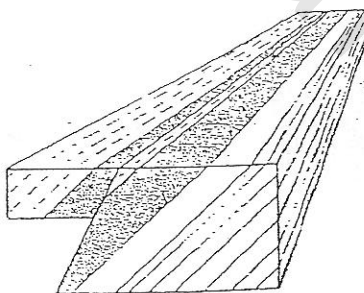
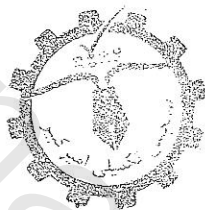
یک گسل امتدادی که در جهت شیب  
طبقات، انحراف از قائم ندارد.



ب - بعد از گسلش

این گسل یک گسل معکوس است.  
به بیان دیگر انحراف از قائم گسل به طرف  
قطعه بالا رانده شده است.

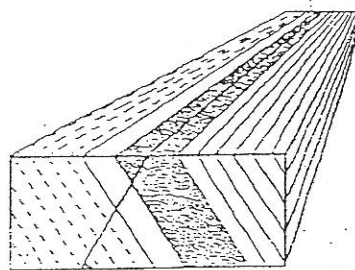
بخش فرورانشده



ج - پس از فرسایش

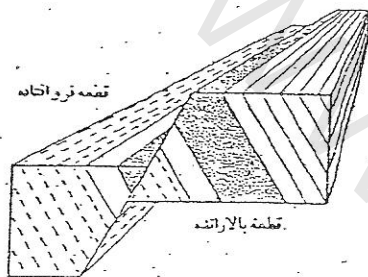
طرح با نقشه منطقه گسیله .  
توجه کنید که لایه ها در اثر گسلش ،  
روی سطح زمین تکرار شده اند .

شکل ( ۱۱ ) یک گسل امتدادی معکوس که در جهت شیب طبقات انحراف از قائم  
دارد و باعث تکرار لایه ها گردیده است .



گسل

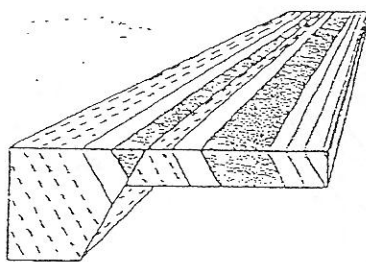
الف) پس از گسلش  
یک گسل امتدادی - این گسلی است که مولژی  
یا تقریباً مولژی یا امتداد لایه هست .  
این گسل در جهت مخالف شیب طبقات انحراف  
از قائم دارد .



تقطعه فرو افتاده

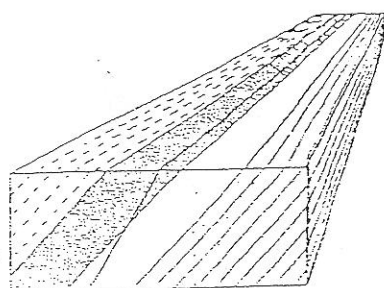
تقطعه بالا رفته

ب) پس از گسلش  
گسل به سمت بخش فرو افتاده ، انحراف از قائم  
دارد و بنابراین یک گسل عادی خوانده می شود .

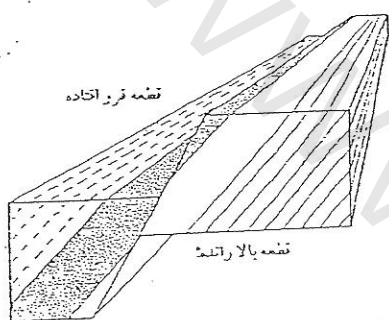


ج) پس از فرسایش  
طرح یا نقشه منطقه کهنه .  
توجه کنید که لایه ها در اثر گسلش روی سطح زمین  
تکرار شده اند .

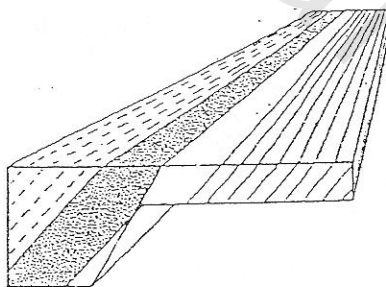
شکل ۱۲) یک گسل امتدادی عادی که در جهت مخالف شیب طبقات انحراف از قائم دارد و باعث تکرار لایه ها گردیده است .



الف) پیش از گسل  
یک گسل امتدادی که در جهت شیب  
طبقات، انحراف از قائم دارد.

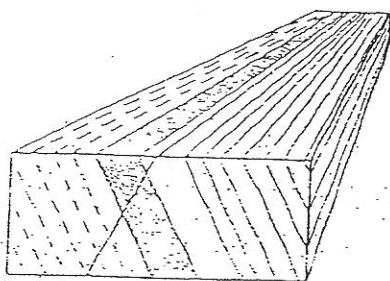


ب) پس از گسل  
این گسل یک گسل امتدادی عادی  
است، به بیان دیگر انحراف از قائم  
گسل به طرف قطعه فرو افتاده است.

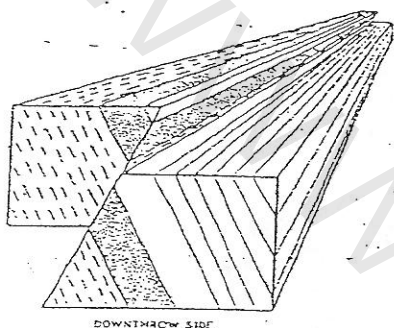


ج) پس از فرسایش  
طرح یا نقشه منطقه گسیله.  
توجه کنید که لایه ی ماسه سنگ درزاتر  
گسلش بریده شده است.

شکل ۱۳) یک گسل امتدادی نرمال که در جهت شیب طبقات انحراف از قائم دارد و باعث بریده شدن بخشی از لایه یا تمام طبقات می گردد.

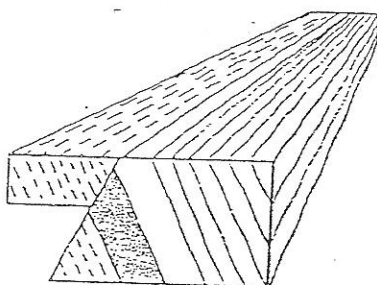


الف) پیش از گسل  
یک گسل امتدادی که بر خلاف جهت  
شیب طبقات انحراف از قائم دارد.



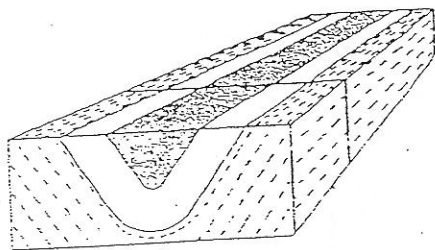
ب) پس از گسلش  
این گسل یک گسل معکوس است.  
به بیان دیگر انحراف از قائم گسل بطرف  
قطعه بالا رانده شده است.

DOWNWARD SIDE

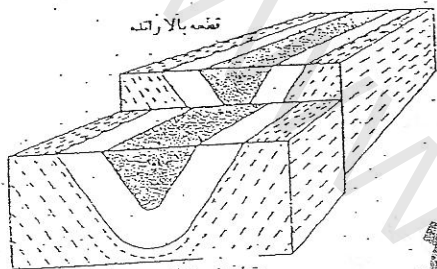


ج) پس از فرسایش  
مطرح یا نقش منطقه کسینده.  
ترجه کنید که لایه منسنگ در اثر  
گسل بریده شده است.

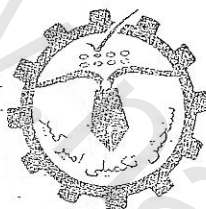
شکل ۱۴) یک گسل امتدادی معکوس که در جهت خلاف شیب طبقات انحراف از قائم دارد و باعث بریده شدن بخشی از لایه یا تمام طبقات می گردد.



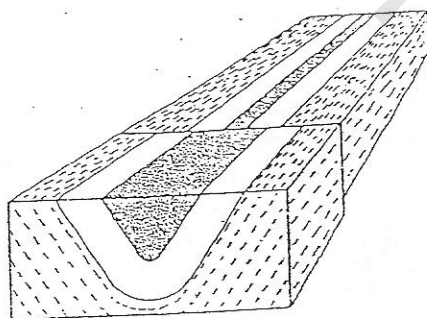
الف) قبل از گسش  
یک ناودیس متقارن



ب) بعد از گسش  
یک ناودیس متقارن که بر وسیله یک گسل  
شیئی شکسته شده است.

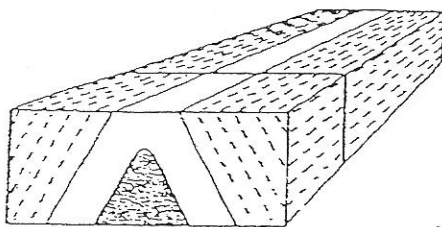


قطع فرو افتاده

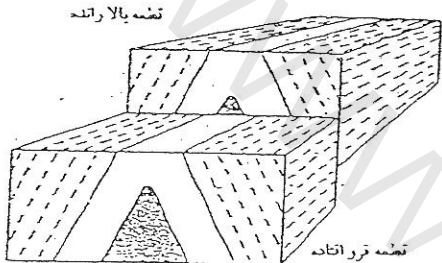


ج) پس از فرسایش  
طرح یا نقشه ی یک ناودیس گسلیده  
توجه کنید که به نظر می رسد میزرون  
زدگیها در قطعه بالا رانده شده به  
سوی یکدیگر حرکت می کنند.

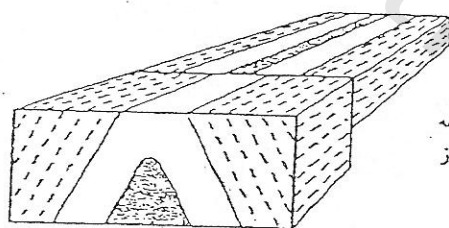
شکل ۱۵) یک ناودیس متقارن گسلیده



الف) پیش از گسل  
یک طاق‌دیس متقارن که توسط یک  
گسل شیئی گسیخته شده است.



ب) پس از گسل  
گسل شیئی طاق‌دیس را به طرف راست  
بالا رانده است.



ج) پس از فرسایش  
تخته یا طرح طاق‌دیس گسیخته  
به نظر می‌رسد که پس از فرسایش قطعه  
بالا رانده شده، لایه‌ها در این قطعه از  
محور طاق‌دیس دور شده‌اند.

شکل ۱۶) اثر یک گسل شیئی روی یک طاق‌دیس متقارن .

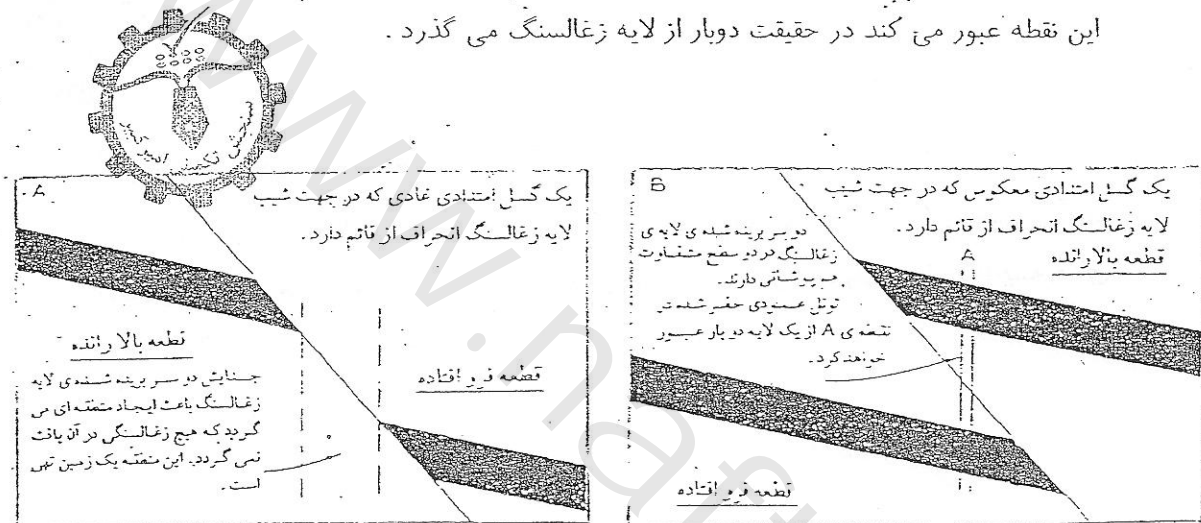


دو مثال عملی گسلش :

گسلش در فعالیت های روزانه بخصوص در معدنکاری اهمیت فراوان دارد . در اینجا دو مثال عملی در این رابطه ارائه می شود .

در شکل ( A ۱۷ ) یک گسل امتدادی نرمال ، لایه ای از زغالسنگ را شکسته است به طوریکه لایه های آسیب دیده لایه زغالسنگ در اثر گسلش از یکدیگر جدا شده اند . این امر موجب پیدایش منطقه ای شده است که فاقد زغالسنگ بوده و به عبارتی زمینی تهی ایجاد شده است . این منطقه اغلب از مواد سنگی خرد شده تشکیل یافته و در سینه کارها و جاده ها مسئله ساز است .

در شکل ( B ۱۷ ) این لایه زغالسنگ توسط یک گسل امتدادی معکوس شکسته شده است . در اینجا دو انتهای آسیب دیده لایه زغالسنگ روی یکدیگر رانده شده و بنابراین گمانه ای ( Bore Hole ) که از این نقطه عبور می کند در حقیقت دوبار از لایه زغالسنگ می گذرد .



شکل ۱۷

## شیرزونها ( Shear Zones )

شیرزونها در واقع انعکاسی از مکان تمرکز تغییر شکل ها در یک ناحیه باریک است . مقدار تنش معمولا در مرکز شیرزون زیاد می شود و به سمت بیرون ( سنگ دیواره ) کم می شود . اگر این کاهش تنش تدریجی و بدون هیچ گونه شکست بارز رخ دهد به آن شیرزون پیوسته Continuous گفته می شود که اغلب در حالت پلاستیک رخ می دهد . در این حالت سنگها در حالت جامد جریان می یابند . اگر کاهش غیر تدریجی و همراه با شکست رخ دهد شیرزون ناپیوسته (discontinuous) نامیده می شود . شکل ( 9.5 ) این دو نوع شیرزون را نشان

میدهد .

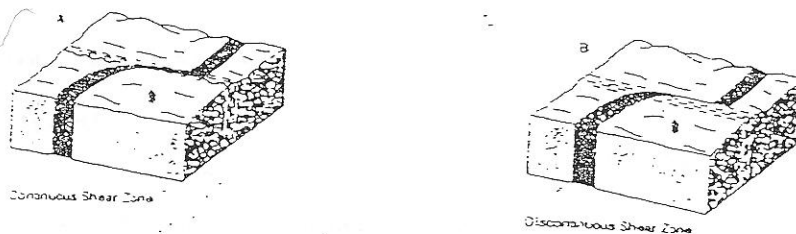
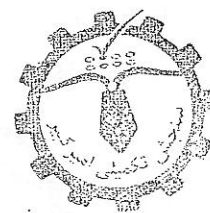


Figure 9.5 – Continuous and discontinuous shear zones : (A) Continuous shear zones deflecting a marker that passes uninterrupted through the shear zone . (B) Discontinuous shear zone that truncates a marker .



### ژئومتری شیرزون ها

شکل شیرزون ها به طور معمول به صورت یک منحنی با انحنا کم است ولی بعضی از آنها اشکال پیچیده ای می توانند داشته باشند . آنها می توانند به صورت موازی یا در ناحیه های همگرا یا واگرا تشکیل شوند . شکل ( 9.8 ) این سه ناحیه را نشان میدهد .

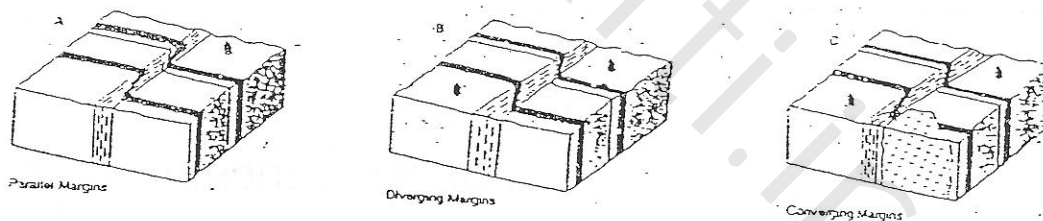


Figure 9.8 Shear zone margins : (A) parallel, (B) diverging , and (c) converging near a rigid pluton

شیرزون ها می توانند به صورت منفرد یا در یک شبکه از شیرزون قرار بگیرند. این شبکه ها می توانند به صورت موازی، به هم پیوسته یا متقارن باشند ( شکل 9.9).

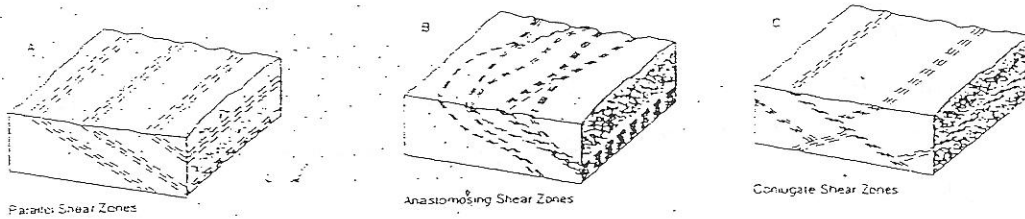
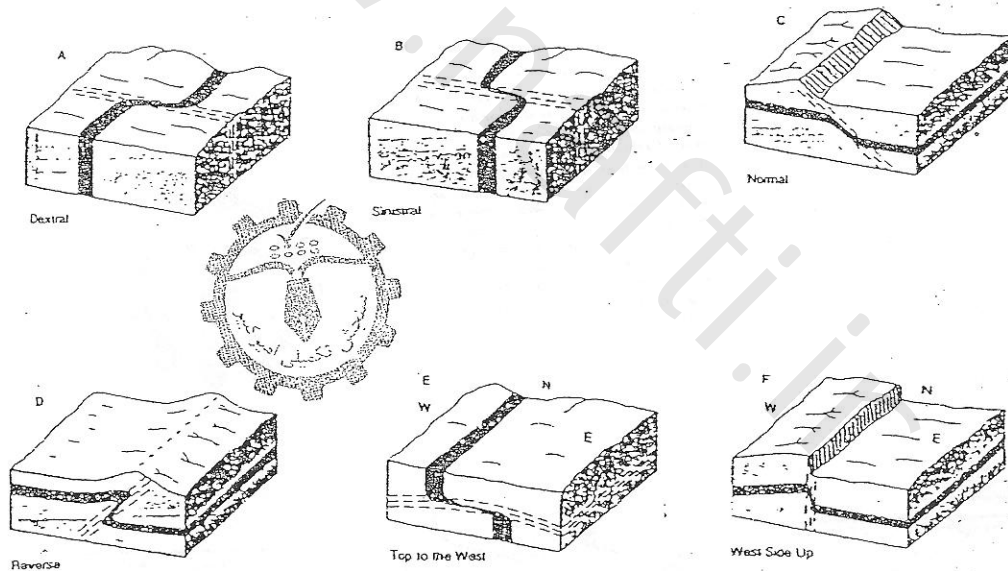


Figure 9.9 shear zone sets : (A) Parallel, (B) anastomosing , and (C) conjugate

### جابجائی و شکست لایه ها

وقتی یک شیرزون عمود بر لایه ها اتفاق می افتد، لایه ها و دایک ها به صورت شکسته دیده می شوند. این انتهای لایه ها در شیرزون های عمود بر لایه می تواند به صورت راستگرد، چپگرد، نرمال، معکوس، بالا رونده غرب و بالا رونده شرق باشد. ( شکل 9.13).



( Figure 9 .13 )

Deflection and offset across shear zones : (A) right- handed or dextral , (B) left- handed or sinistral , (C) normal , (D) reverse , (E)-top to the west , (F) west side up

## شیر باندها

شیرباند ها ناحیه های یاریکی هستند که تحت استرس برشی بسیار بالایی قرار گرفته اند و در بین شیرزون های اصلی قرار گرفته اند (شکل 9.37) ضخامت شیرباند ها ۲ تا ۳ میلیمتر و طول آنها کمتر از ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر است. بسیاری از آنها در حد میکروسکوپی هستند. شیرباند ها معمولاً سطوح فولیاسیون را قطع می کنند. شکل (9.44) وضعیت شیرباند ها را در یک شیرزون نشان می دهد. خطوط شیرباند با S-C مشخص می شود. بافت های S-C در تعیین حرکت شیرزون های پلاستیک که به شکل کنگره مانند هستند بسیار مفید هستند.

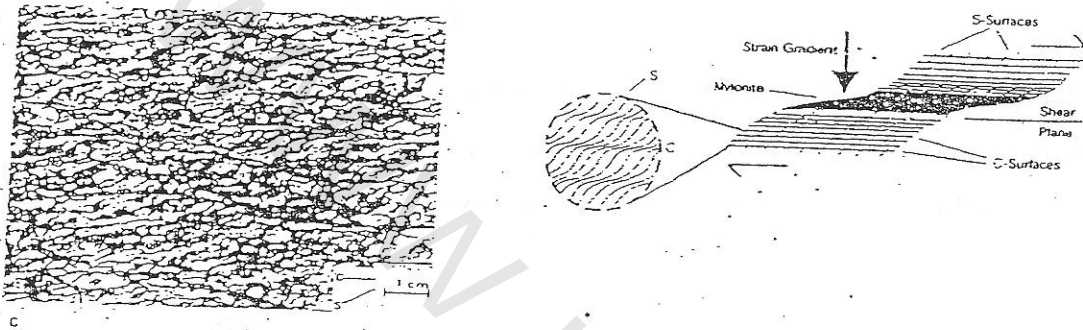


Figure 9.44 S-C fabrics. (A) S-C fabric in polished size of Tertiary granite, South Mountains, Arizona. Sense of shear is sinistral. (Photograph by S. J. Reynolds.) (B) S-C fabric in late Cretaceous pluton within the Santa Rita mylonite zone, southern California. Sense of shear is dextral. [From Simpson and Schmid (1983). Published with permission of the Geological Society of America and the authors.] (C) S-C fabrics mimic the sigmoidal foliation patterns in the host shear zone. [From Hammer and Passchier (1991). Courtesy of the Geological Survey of Canada.]

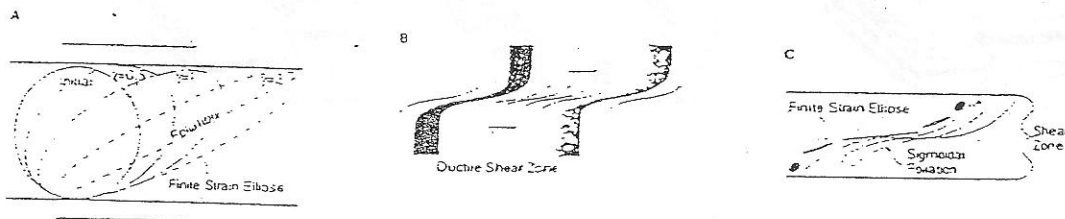
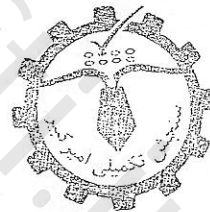
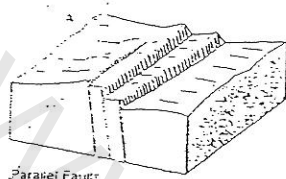


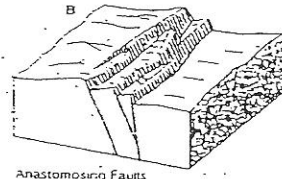
Figure 9.37 Foliation patterns in shear zones. (A) Finite strain ellipse and associated foliation lean over in the sense of shear and rotate toward the shear zone during progressive deformation. (B) Sigmoidal foliation patterns in a shear zone. (C) Variations in finite strain ellipse based on foliation patterns.

این شیرزون ها در نواحی دگرگونی تشکیل می شوند و در نتیجه سنگهای آنها خصوصیات سنگهای دگرگونی دارند. این سنگها معمولا همراه فولیاسیون و کانی های مربوط به مناطق دگرگونی هستند.

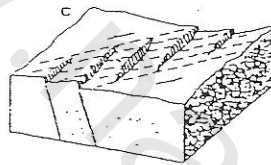
بسیاری از شیرزون ها مشخصه هایی بین این دو نوع شیرزون دارند که آنها را میتوان شیرزون های ترد-پلاستیک نامگذاری کرد.



Parallel Faults



Anastomosing Faults



En Echelon Faults

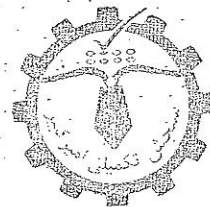
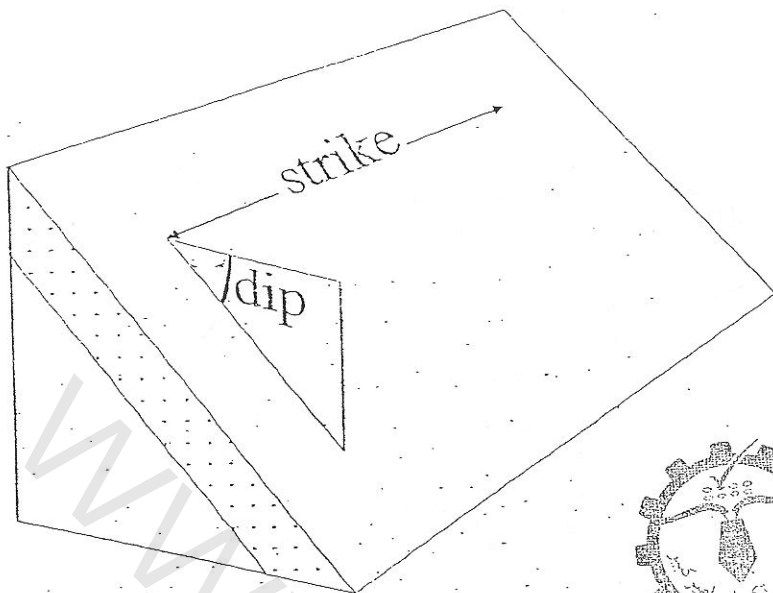


Figure 9.19 ) sets of brittle shear zones (Faults and fault zones): (A) parallel , (B) anastomosing , and (C) en echelon .

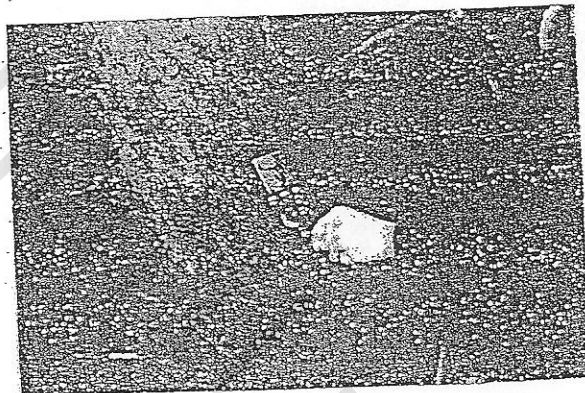
Measuring and recording the orientation of planar structures



a



b



c

Map symbols



bedding



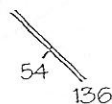
inverted bedding



cleavage



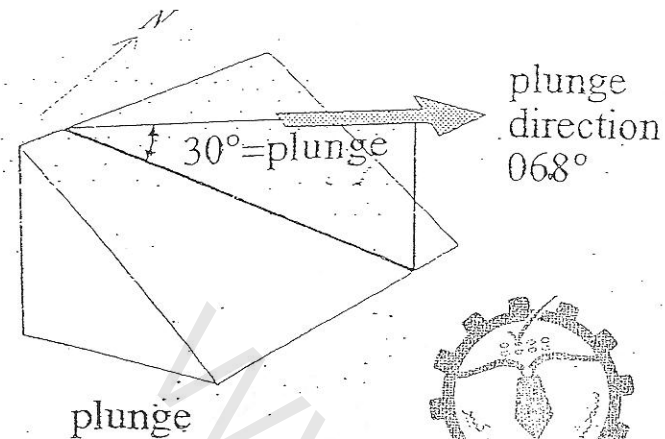
axial plane of fold



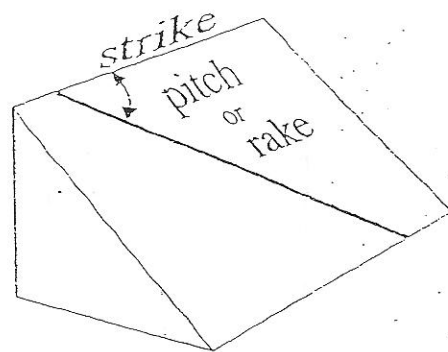
joint



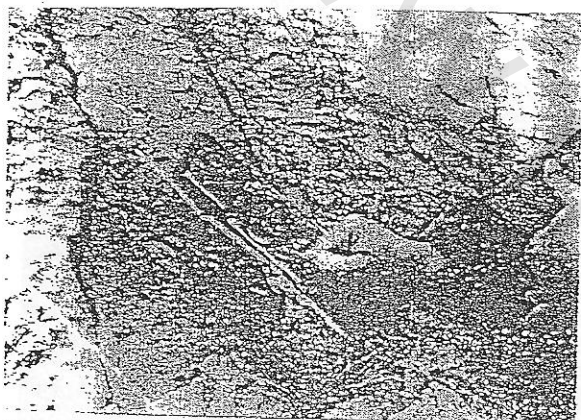
Measuring and recording the orientation of lines



a



b

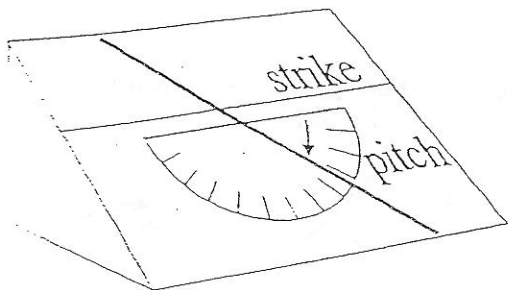


c



d

Map symbols

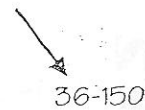


e

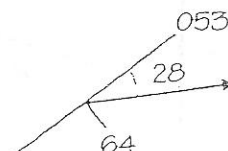


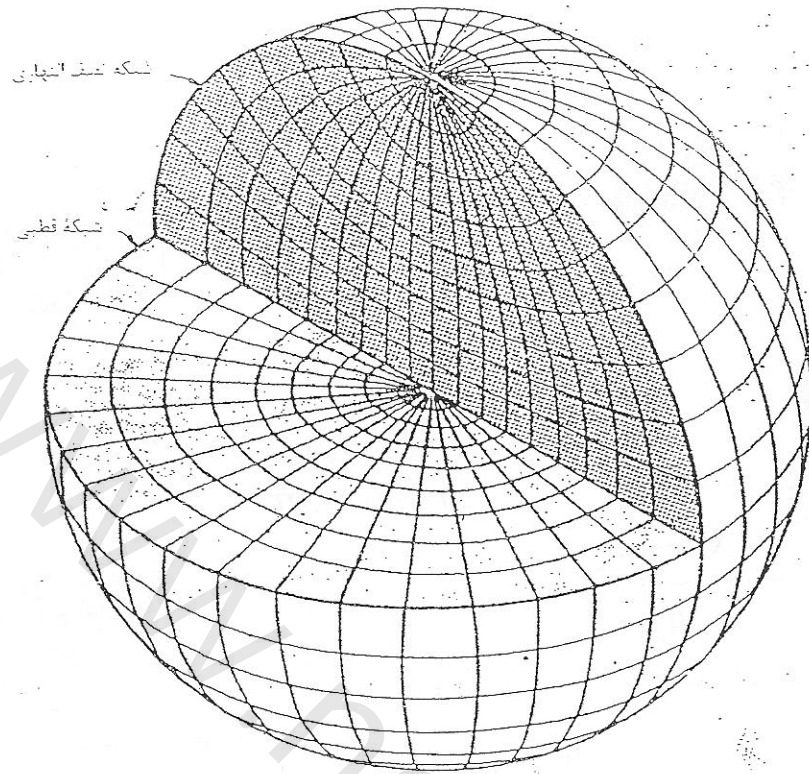
f

plunge

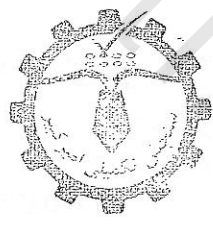


pitch





نمای مقطع-ایزومتریک کره که رابطه بین شبکه های نصف النهاری و قطبی را نشان می‌دهد.

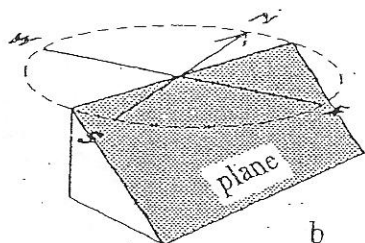
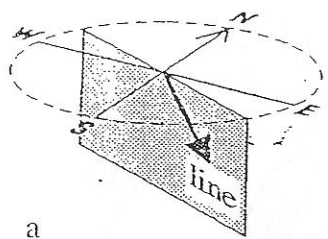




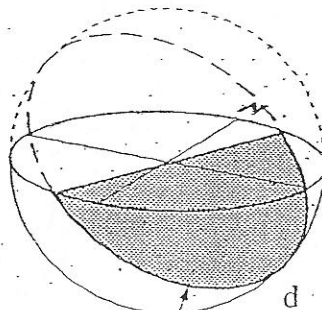
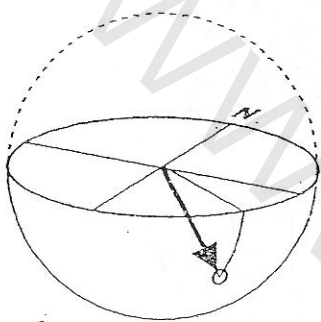
Idea of stereographic projection

Lines

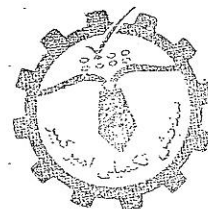
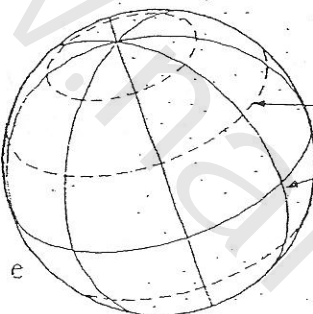
Planes



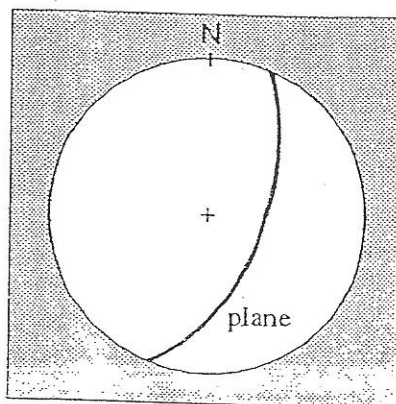
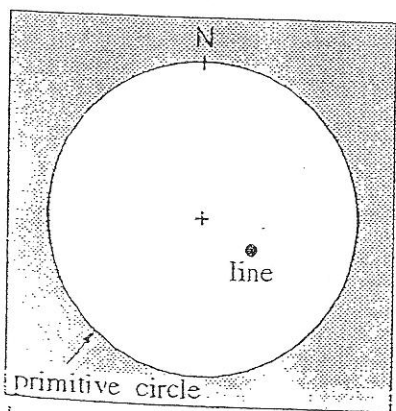
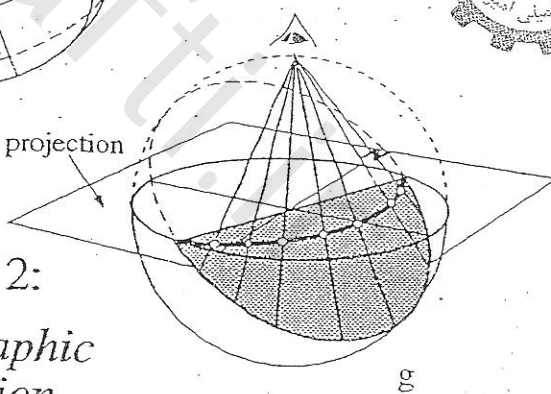
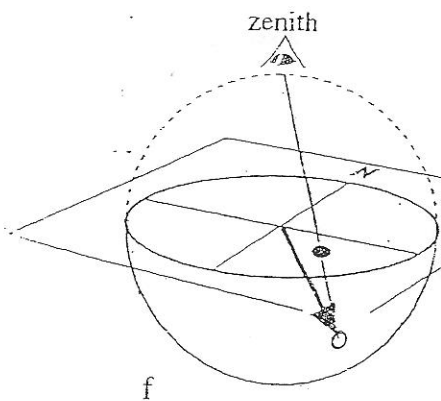
Stage 1:  
Spherical projection



Earth



Stage 2:  
Stereographic projection



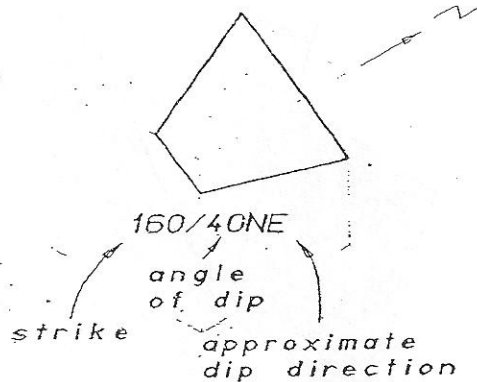
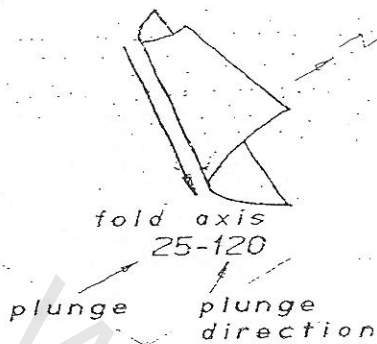
Approximate method of plotting lines and planes

LINEAR STRUCTURES

PLANAR STRUCTURES

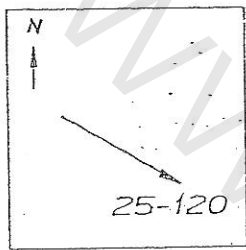
e.g FOLD AXIS

e.g BEDDING PLANE

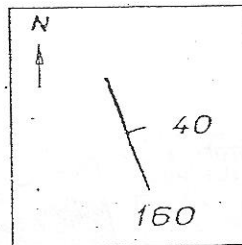


a

e

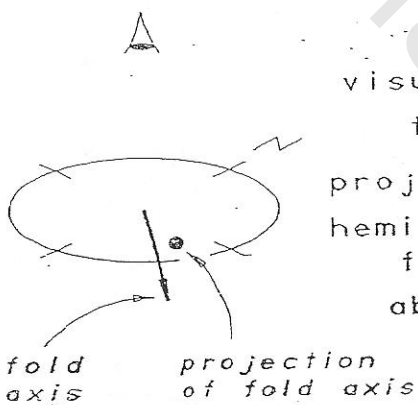


map and symbol

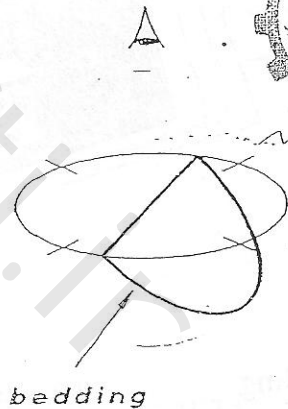


b

f

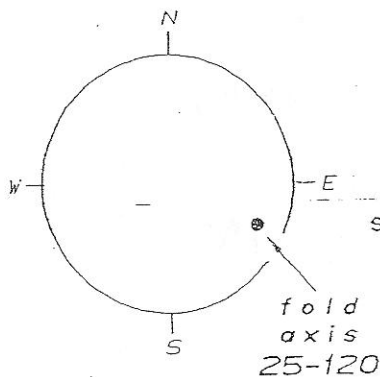


visualise the projection hemisphere from above

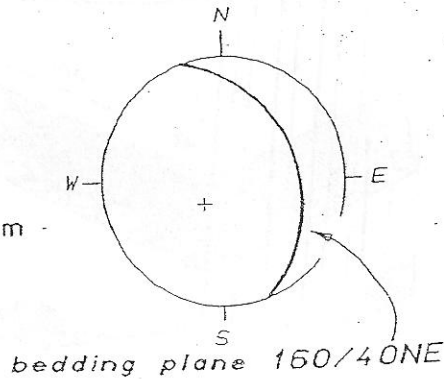


c

g



draw sketch stereogram

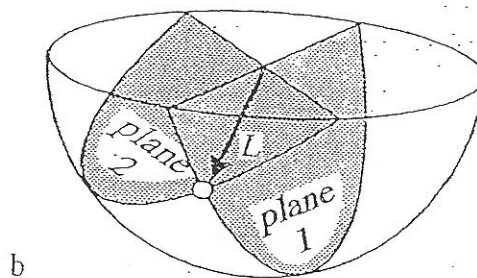
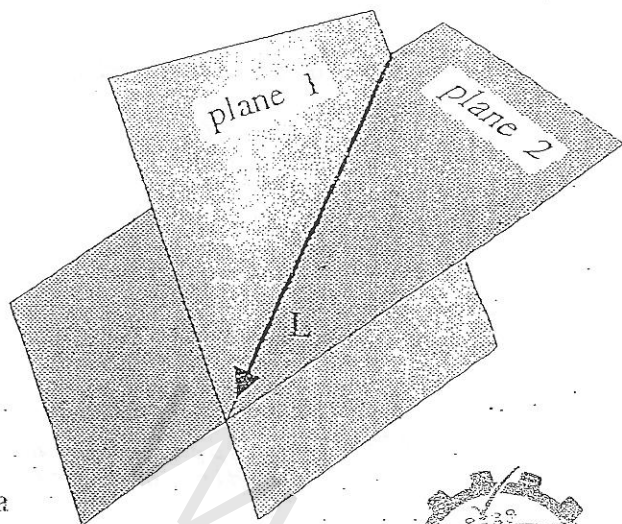


d

h

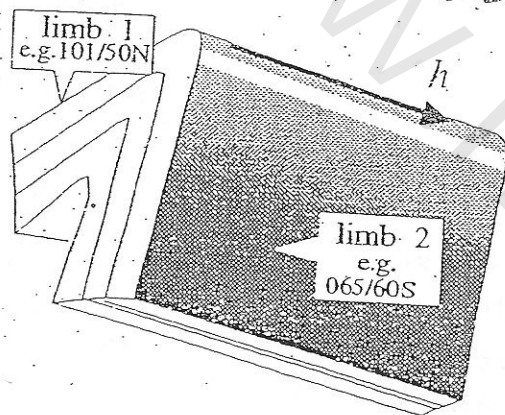
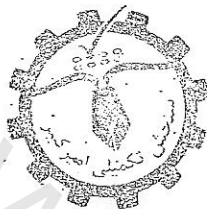


The intersection of two planes

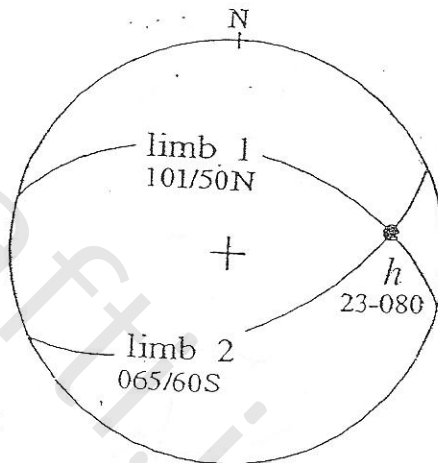


a

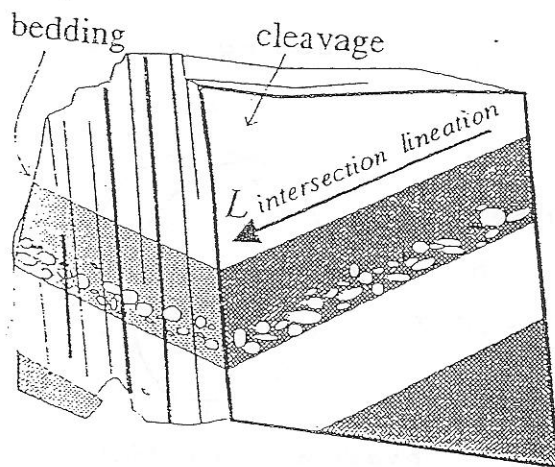
b



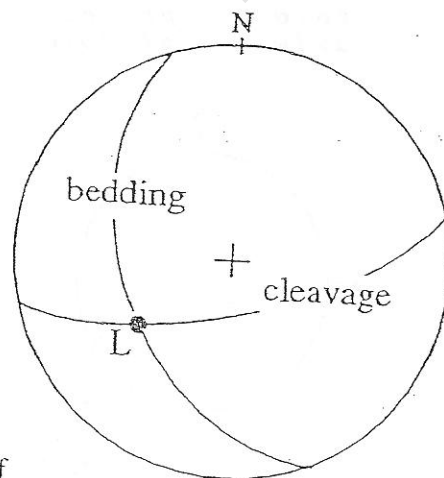
c



d



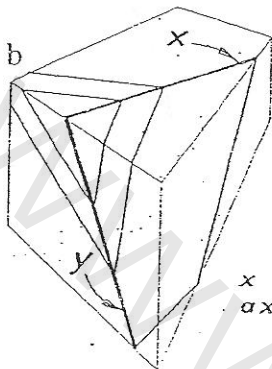
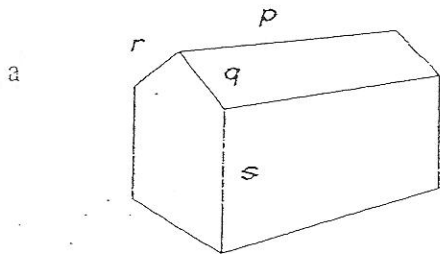
e



f

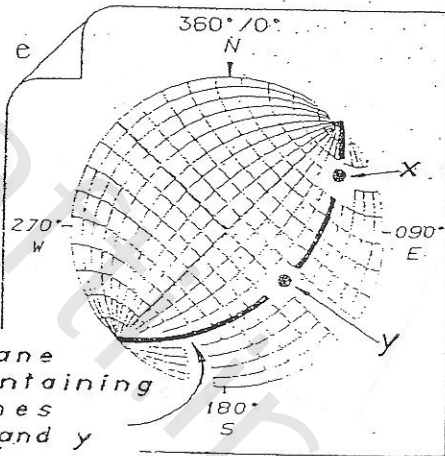
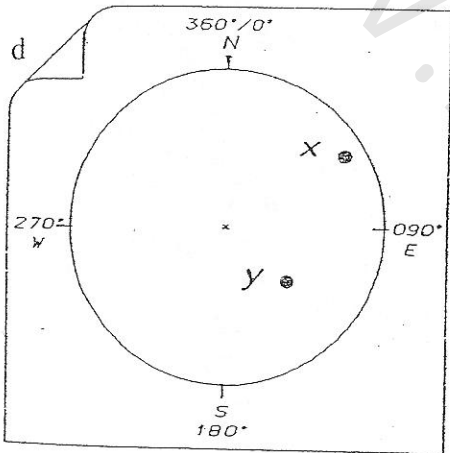
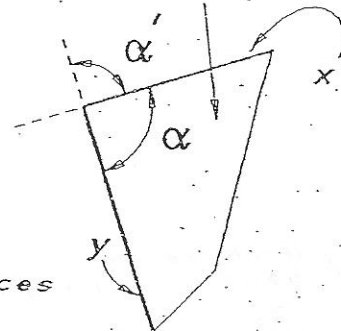
14

Plane containing two lines

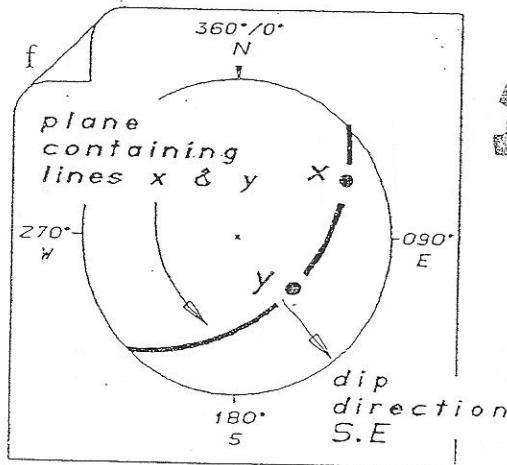


x and y are axial surface traces

plane containing lines x and y



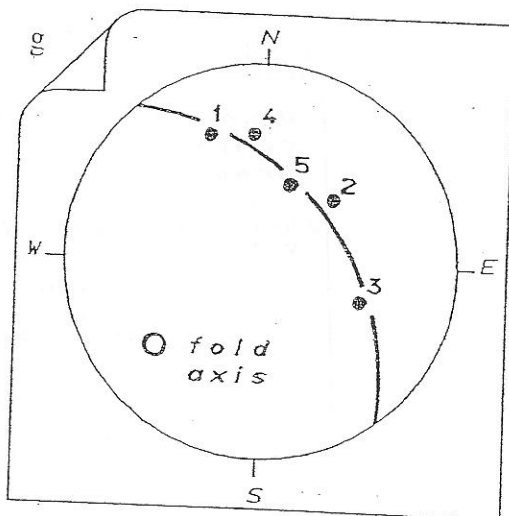
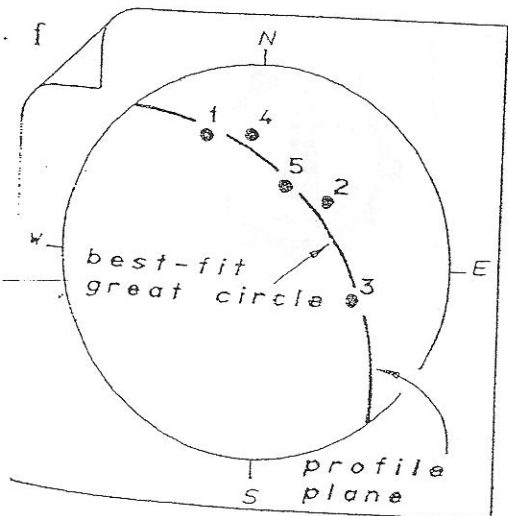
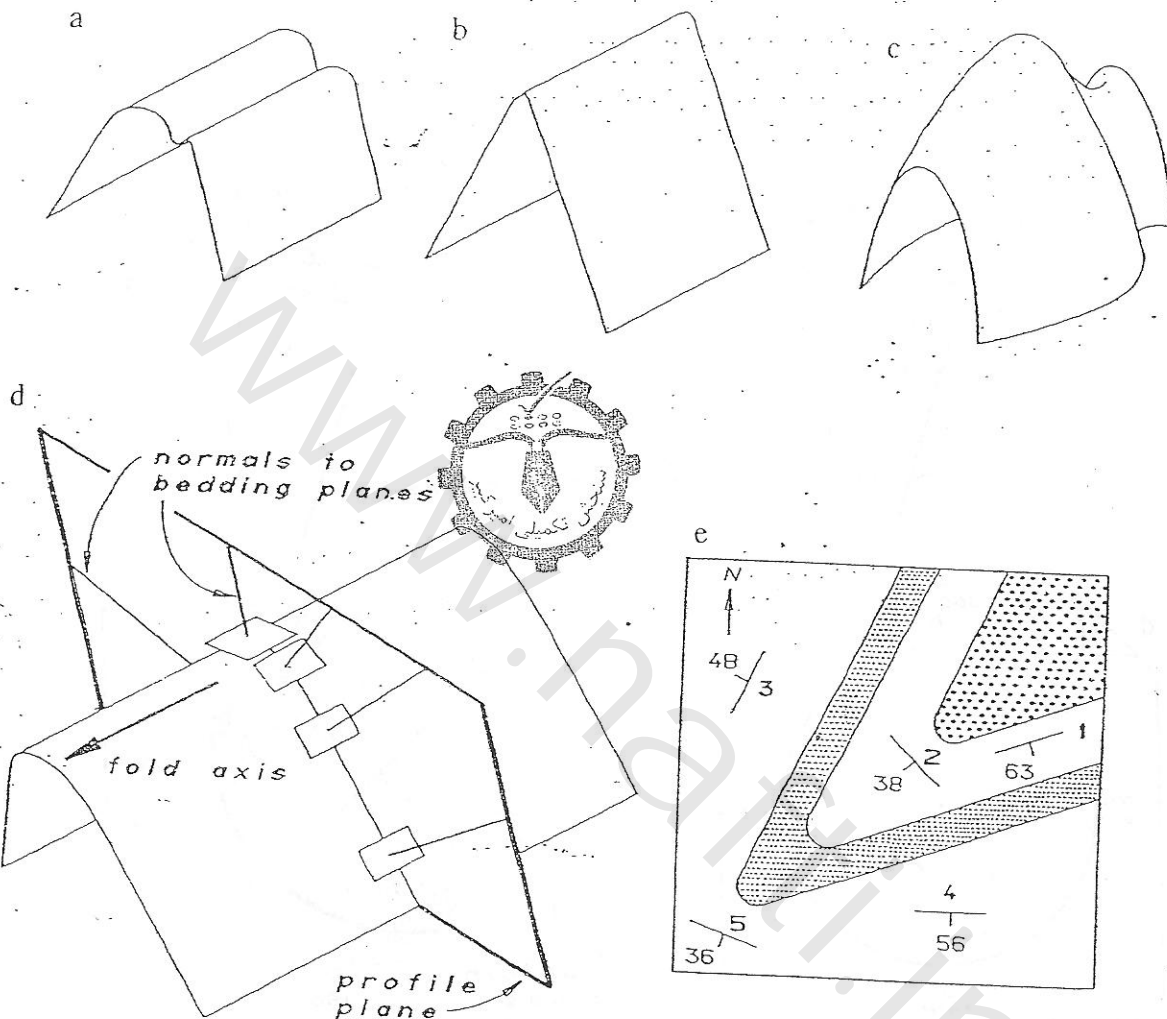
plane containing lines x and y



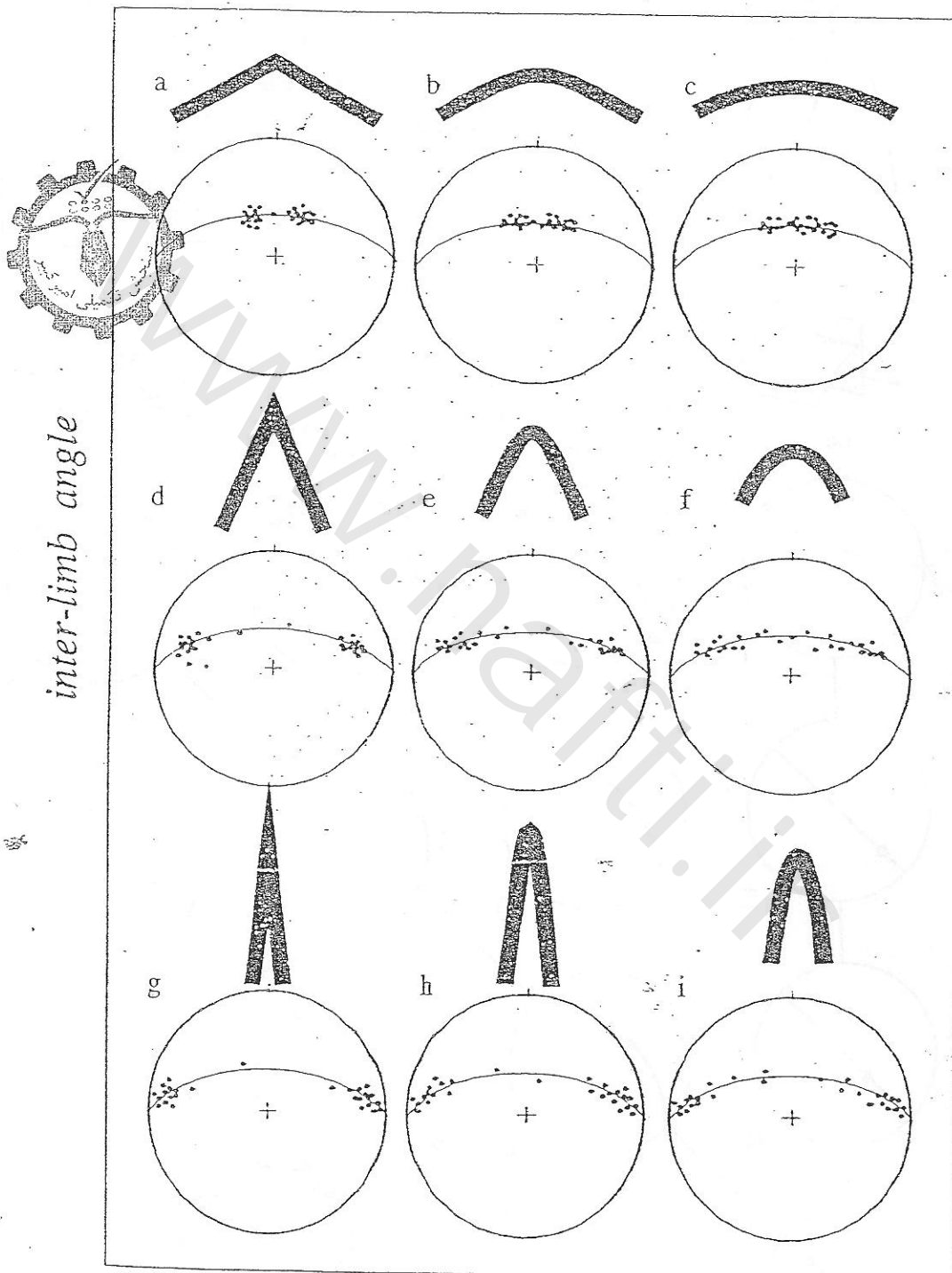
Analysing folds 1: Cylindricity and plunge of axis

CYLINDRICAL FOLDS

NON-CYLINDRICAL FOLD

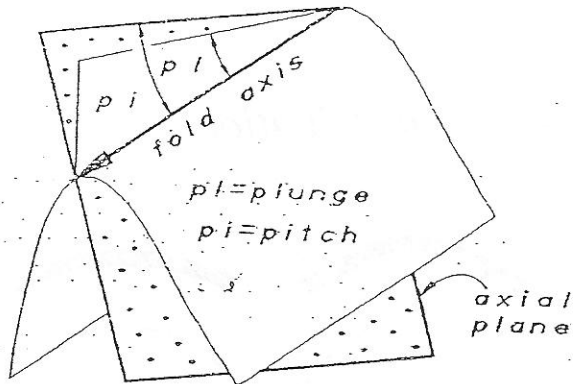


curvature distribution

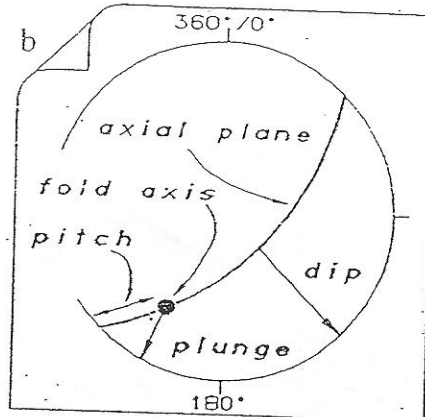


inter-limb angle

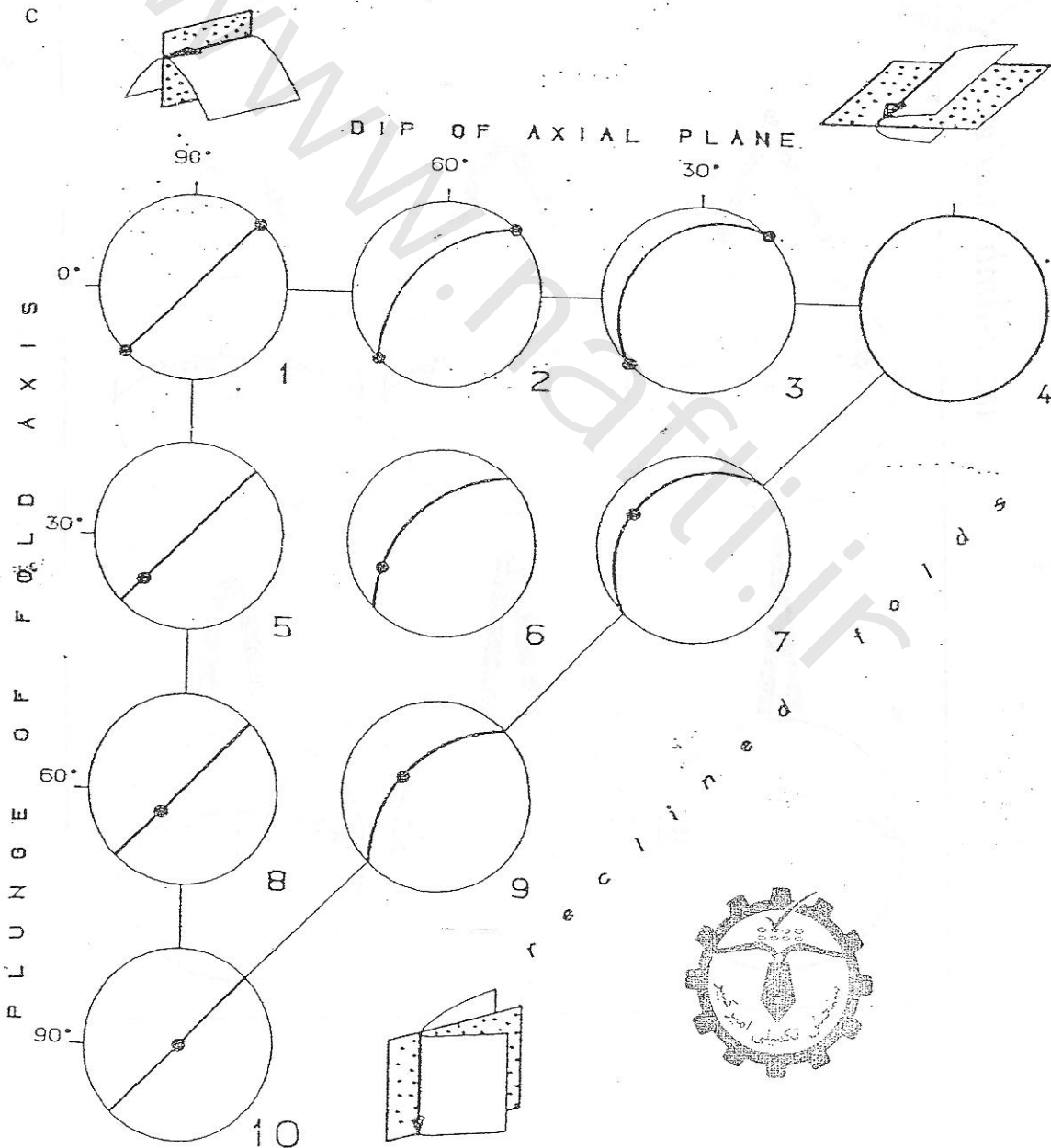
a

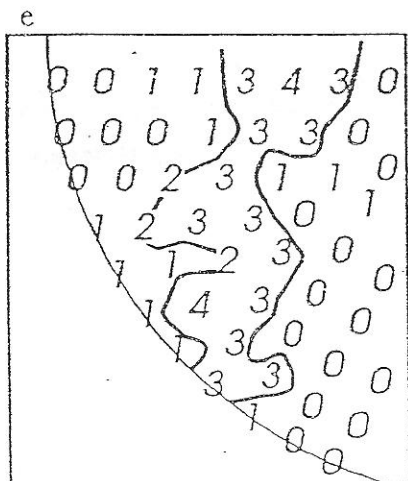
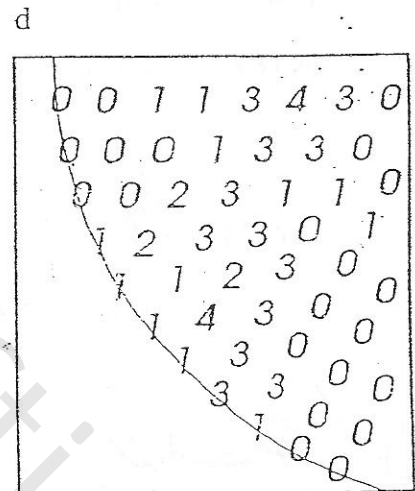
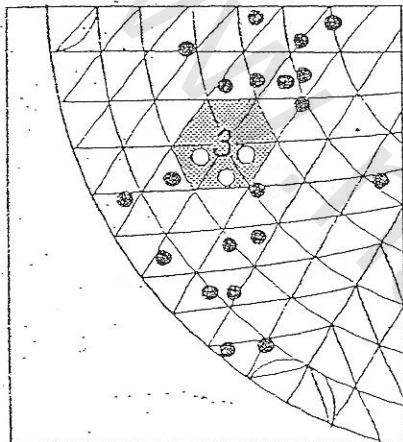
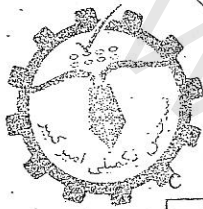
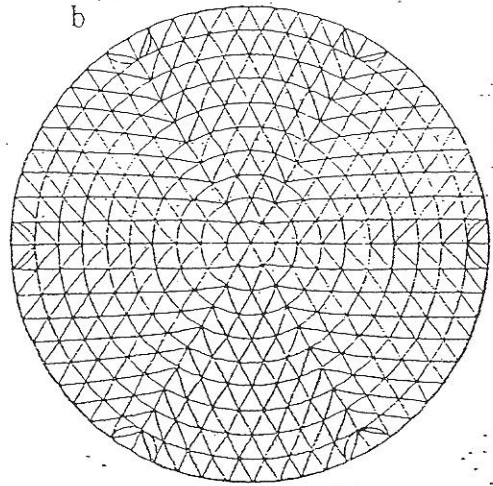
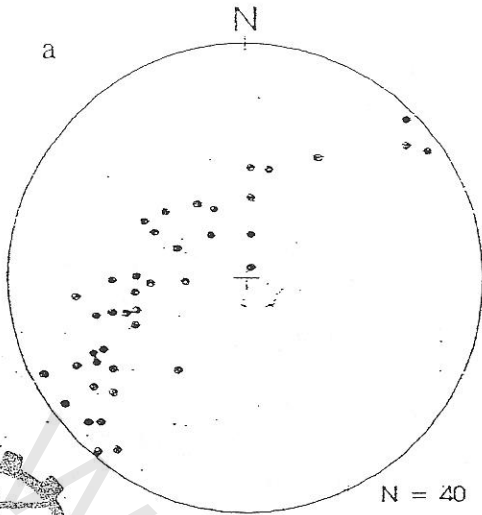


b



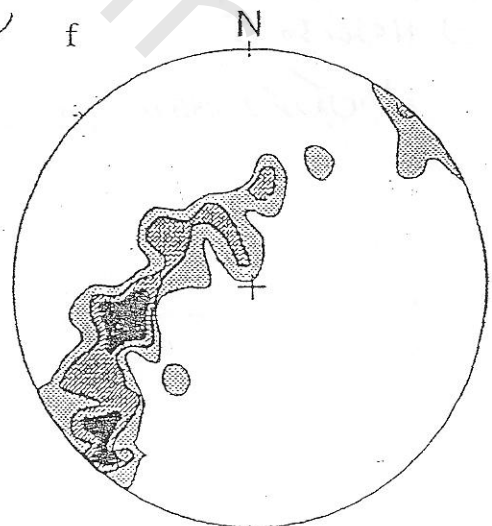
c





Contour for 5% =  $5 \times 0.4 = 2$  points

ساز



Contours: 2.5%, 5% and 7.5% per 1% area



کمرچینی

بسته کالی

تکزیات الکترودیت - در زمین کالی همان

۱- جهات اندازه گیری شده در دو بال یک چینی بر شرح زیر میباشد مطالبات تعیین ترغ چینی و موقعیت کورچینی (آزمودت و پلانچ)

No00 , 40E

No35 , 70SE

No24 , 70SE

No14 , 40E

No04 , 48E

N160 , 32NE

N134 , 28NE

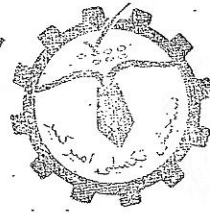
N114 , 30NE

No88 , 40NE

No58 , 66NW

No54 , 72NW

No64 , 80NW



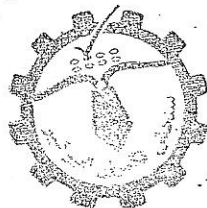
۲- چینی مشقات سطح کورچینی SW 112 N110 با کورچینی N220 و کورچینی 12  
بازویند میچ کور در سطح کورچینی رایدست آدوم (6 بند کورچینی میچ کور)

۳- بر روی سطح کالی در سری خطوط لغزشی با ریدست زیر اندازه گیری کورچینی مطالبات تعیین ترغ چینی (تیب و انکاز)

(A) N280 , 40

(B) N020 , 30

۴- مطالبات سطح کورچینی مشقات سطح کورچینی این سری نرفته N145 و کورچینی کورچینی  
موقعیت No30 و 80 میباشد



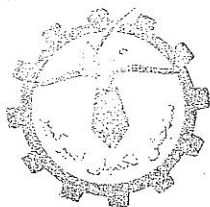
### زمین ساخت ورقی

در سال ۱۹۱۵ «آلفرد وگنر» دانشمند آلمانی اظهار داشت که قاره‌ها در جای خود ثابت نیستند و به طور دائم در سطح زمین نسبت به هم جابه‌جا می‌شوند. این دانشمند که شاید بتوان او را پایه‌گذار دانش تکتونیک به مفهوم جدیدش دانست دلایل متعددی را در تأیید نظریه خود ارائه داد که در رأس آنها می‌توان از شباهت باور نکردنی حاشیه‌های امریکای جنوبی و افریقا نام برد. نظریه وگنر ابتدا مخالفت‌های زیادی را برانگیخت، ولی با گذشت زمان علاوه بر آنکه شواهد بیشتری در تأیید جابه‌جایی قاره‌ها گردآوری شد، مطالعات انجام شده در حوضه اقیانوسها نیز نشان داد که جابه‌جایی قاره‌ها بر اثر فرایندی، که بعدها «گسترش بستر اقیانوسها» نام گرفت، انجام می‌شود.

پس از سپری شدن چند دهه مجموعه اطلاعات موجود در باره جابه‌جایی قاره‌ها و گسترش بستر اقیانوسها در یک الگوی واحد به نام «زمین ساخت ورقی» (تکتونیک صفحه‌ای) ارائه گردید. این نظریه در مدتی کوتاه توانست ضمن پاسخگویی به بسیاری از نقاط ابهام موجود در دانش زمین‌شناسی، به عنوان مستدلترین نظریه در مورد الگوی جهانی تغییرات زمین‌شناسی تثبیت شود.

گرچه بسیاری از مسائل مبهم زمین‌شناسی با این نظریه روشن شده‌اند، اما لازم به یادآوری است که این نظریه بسیار جوان است و بیش از چندین دهه از ارائه آن نمی‌گذرد. از این رو هنوز سؤالهای بی‌جوابی در آن وجود دارد. پژوهشهای آینده نکات ابهام بیشتری را روشن خواهد کرد.

در این فصل بحث را از شواهد تأیید کننده جابه‌جایی قاره‌ها و گسترش بستر



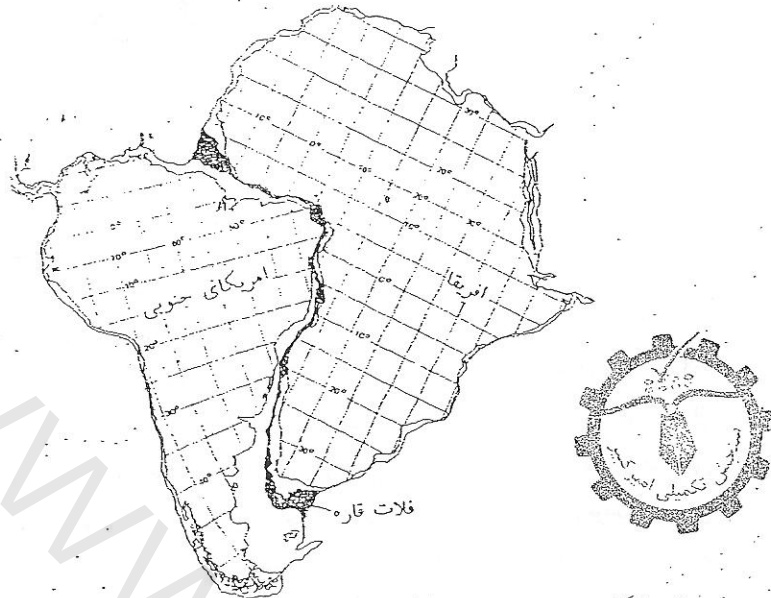
اقیانوسها آغاز می‌کنیم و خواهیم دید که چگونه نظریه زمین‌ساخت ورقی با توجه به این داده‌ها تکوین یافته است. در ادامه مطالب این فصل، و به دنبال آن در فصل آینده، کاربریهای نظریه زمین‌ساخت ورقی را در حل مسائل موجود در دانش زمین‌شناسی خواهیم آزمود.

**۱-۲۴ جابه‌جایی قاره‌ها و گسترش بستر اقیانوسها**  
تحقیقات دهه‌های اخیر نشان داده‌است که قاره‌ها بر خلاف نظر گذشتگان در محل خود ثابت نیستند، بلکه نسبت به یکدیگر حرکت می‌کنند. شواهد و مدارک فراوانی در تأیید نظریه حرکت قاره‌ها به دست آمده است که در این جا خلاصه‌ای از آنها را بررسی می‌کنیم. برای بررسی جداسدن قاره‌ها، دو قاره آمریکای جنوبی و آفریقا، به علت اهمیت ویژه آنها، به عنوان نمونه انتخاب می‌شوید.

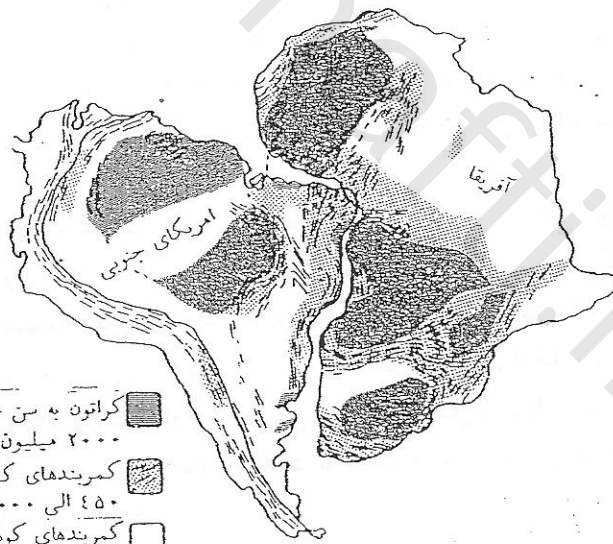
**انطباق حاشیه قاره‌ها**  
با یک نگاه به نقشه جهان نما متوجه می‌شویم که حدود دو ساحل شرقی و غربی اقیانوس اطلس در نیمکره جنوبی به نحوی باورنکردنی قابل انطباق‌اند و به نظر می‌آید که زمانی به هم متصل و یکپارچه بوده‌اند.

نباید فراموش کنیم که سواحل حاشیه‌های موقتی و تغییرپذیر قاره‌ها هستند، زیرا حاشیه حقیقی قاره‌ها در زیر دریا و در سراسر قاره قرار دارد. مثلاً پژوهشهایی که در سالهای اخیر با استفاده از کامپیوتر صورت گرفته، بهترین جفت‌شدگی دو قاره آمریکای جنوبی و آفریقا را در امتداد حاشیه دو قاره نشان داده است (شکل ۱-۲۴):

**انطباق کمربندهای کوهزایی قاره‌ها**  
کمربندهای کوهزایی جوان اطراف اقیانوس آرام اغلب به موازات حاشیه قاره‌ها قرار گرفته‌اند. در طرفین اقیانوس اطلس یعنی در قاره‌های آمریکا و آفریقا تعدادی کمر بند کوهزایی قدیمی وجود دارد که اغلب در حاشیه قاره‌ها قطع شده‌اند. نکته جالب این است که بررسیهای اقیانوس‌شناسی نشان داده‌اند که دنباله این کمربندهای کوهزایی در کف اقیانوس ادامه ندارد. وقتی دو قاره آمریکای جنوبی و آفریقا را بار دیگر در کنار هم قرار دهیم، متوجه خواهیم شد که کمربندهای کوهزایی هم سن در امتداد هم قرار می‌گیرند و این خود دلیل دیگری بر اتصال قبلی این دو قاره است (شکل ۲-۲۴).

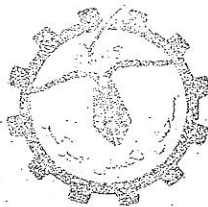


شکل ۱-۲۴ انطباق اعجاب آور حاشیه قاره‌های آفریقا و آمریکای جنوبی. این انطباق در عمق ۵۰۰ فایتم (حدود ۱۰۰۰ متری) ساحل این دو قاره انجام شده است. قسمتهایی که روی هم افتاده است با رنگ سیاه و قسمتهایی که از یکدیگر فاصله دارند با رنگ روشن نشان داده شده است.



- کراتون به سن حداقل ۲۰۰۰ میلیون سال
- کمرندهای کوهزایی به سن ۴۵۰ الی ۱۰۰۰ میلیون سال
- کمرندهای کوهزایی جوان کمتر از ۲۰۰ میلیون سال

شکل ۲-۲۴ کمرندهای کوهزایی قدیمی که به طور ناگهانی در حاشیه قاره‌های آمریکای جنوبی و آفریقا قطع می‌شوند، در نتیجه جفت کردن دو قاره در امتداد هم قرار می‌گیرند.

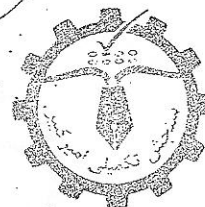


### شواهد دیرین‌شناسی، جغرافیایی و اقلیمی گذشته

برای استفاده از شواهد دیرین اقلیم شناسی و دیرین جغرافیایی، به منظور تأیید یکپارچگی قبلی دو قاره امریکای جنوبی و آفریقا، در درجه اول باید شرایط اقلیمی زمانهای گذشته را مشخص نمود. مثلاً تعیین کرد که در ۲۰۰ میلیون سال پیش شرایط اقلیمی دو قاره چگونه بوده است. اگر شرایط اقلیمی مشابه نباشد، مثلاً یکی از آنها از یخ پوشیده شده و دیگری دارای جنگلهای استوایی باشد، احتمال چسبیده بودن قبلی دو قاره کم می‌شود. اما اگر شرایط اقلیمی مشابه بوده باشد، احتمال یکی بودن و سپس جدا شدن دو قاره بیشتر می‌شود. در اینجا از آن جهت کلمه «احتمال» به کار برده شده است که امروزه نیز قاره‌های بسیار دور از هم دارای اقلیم مشابه‌اند (مثلاً قسمت استوایی قاره آمریکا و قسمت استوایی آفریقا). پس از اینکه تأیید شد دو قاره در زمان معینی در گذشته اقلیم یکسانی داشته‌اند، باید جغرافیای دوره‌های گذشته آنها را با یکدیگر مقایسه کرد. این کار با مقایسه خطوط سواحل، وضع و شکل رودخانه‌ها، نواحی دارای آب شیرین و غیره صورت می‌گیرد. اگر این شواهد نیز نظریه فوق را تأیید کنند، احتمال اینکه دو قاره در گذشته به یکدیگر متصل بوده‌اند باز هم بیشتر می‌شود.

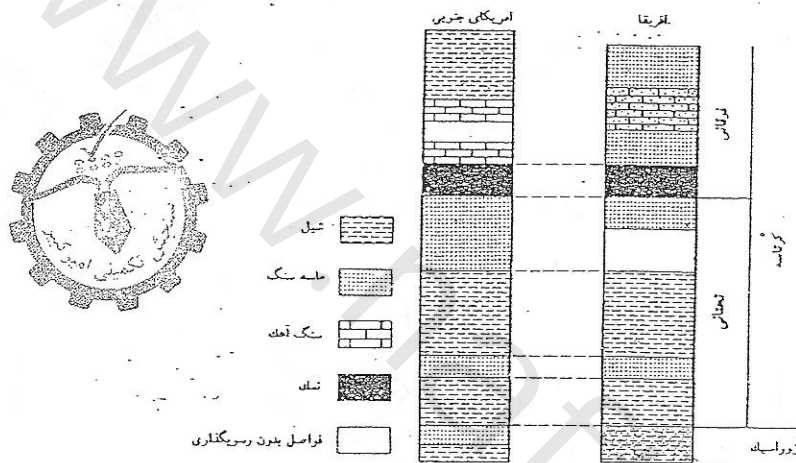
کره زمین چند «کمر بند اقلیمی» دارد که موقعیت آنها در درجه اول به عرض جغرافیایی وابسته است. این نکته کمابیش تأیید شده است که پخش کمر بندهای اقلیمی گذشته تا حد زیادی مشابه امروز بوده است و حتی در شرایط سخت اقلیمی آخرین عصر یخبچالی نیز ترتیب کمر بندهای اقلیمی مختلف از قطب به استوا بدون تغییر مانده است. از آنجا که اقلیم در نوع رسوبات تشکیل شده تأثیر بسزایی دارد، با بررسی سنگهای رسوبی می‌توان اطلاعات با ارزشی در مورد عرض جغرافیایی محل تشکیل آنها به دست آورد.

آگاهی از اقلیمهای گذشته تنها از بررسی رسوبات معلوم نمی‌شود، بلکه نحوه پخش گیاهان و جانوران فسیل نیز می‌تواند راهنمای موثری باشد (شکل ۲۴-۳). از آنجا که هر جاننداری در شرایط خاصی زندگی می‌کند، یافتن سنگواره یک جاندار



شکل ۲۴-۴ یخچالهای پالئوزویک و جایه‌جایی قاره‌ای -  
 آثار یخچالهای قاره‌ای متعلق به پالئوزویک در آفریقا، هندوستان، استرالیا و آمریکای  
 جنوبی یافت شده است. این نواحی قسمتهای استرایی یا بسیار گرم کنونی زمین را  
 می‌سازند. یخچالهای قاره‌ای کنونی در قطب جنوب و گروئنلند متمرکز شده‌اند.  
 شکل مشابهی نیز در مورد گیاهان و جانوران گذشته مشلمده می‌شود. به این نحو  
 که اکتشافات انجام شده در قطب جنوب آثاری از زغال سنگ و فسیلهای متعلق به  
 آب و هواهای گرم را به دست داده‌است (الف)  
 این پدیده را با استفاده از جایه‌جایی قاره‌ای به سادگی می‌توان توضیح داد.  
 قاره‌هایی که اکنون در استوا قرار دارند در گذشته در قطب قرار داشته‌اند. پس از  
 رسم حرکت یخچالهای پالئوزویک از روی شیارهایی که بر سنگها به جای  
 گذارده‌اند شکل فوق به دست آمده است به ترتیبی که قاره‌ها به صورت  
 اعجاب آوری در کنار هم جفت و جور شدند (ب)

از مقایسه اوضاع چینه‌شناسی قاره‌ها نیز می‌توان به حرکت قاره‌ها پی برد. در حوضه‌های رسوبی حاشیه اقیانوس اطلس در افریقا و آمریکای جنوبی سنگهایی که در دوره‌های تریاس و ژوراسیک به وجود آمدند بسیار شبیه هم‌اند و حاوی فسیلهای جانوران آب شیرین‌اند. در کرتاسه تکتونی رسوبات تیخیری (گچ و نمک) در تمام حوضه‌ها تشکیل شده‌است، ولی رسوبات جوانتر از این زمان را نمی‌توان به خوبی در دو طرف اقیانوس اطلس با یکدیگر مطابقت داد (شکل ۵-۲۴).



شکل ۵-۲۴ مقایسه وضع چینه‌شناسی رسوبات قاره‌های افریقا و آمریکای جنوبی. سنگهای تریاس، ژوراسیک و کرتاسه تکتانی در دو قاره به هم شبیه‌اند و رسوبات جوانتر متفاوت‌اند.

از این قبیل شواهد برمی‌آید که قاره‌ها در گذشته در کنار یکدیگر قرار داشتند. مکان تجمع اولیه این قاره‌ها به نظر می‌آید، قطب جنوب بوده باشد. خشکی واحدی که در اوایل مزوزویک وجود داشت، «پانگه‌آ»<sup>۱</sup> (به معنی همه خشکیها) نامگذاری شده است.

در این زمان بقیه سطح زمین را اقیانوس بزرگی که آن را «پانتالاسا»<sup>۲</sup> (به معنی همه دریاها) نام داده‌اند می‌پوشانده است. این اقیانوس به تدریج تکامل یافت و به اقیانوس آرام کنونی تبدیل شد.

1- pangea 2- panthalassa

در کمتر از ۲۰۰ میلیون سال پیش پانگه آ دو پاره شد. نیمه شمالی که «لورازیا»<sup>۱</sup> نام گرفت متشکل از اروپا، آسیا و آمریکای شمالی و نیمه جنوبی، یعنی «گندوانا»<sup>۲</sup>، متشکل از قاره جنوبگان، هندوستان، استرالیا، آفریقا، آمریکای جنوبی، عربستان و قسمتی از جنوب ایران بوده است. در حد فاصل این دو خشکی دریای «تتیس»<sup>۳</sup> وجود داشت. دریای مدیترانه کنونی و دریای مازندران ظاهراً باقیمانده دریای تتیس اند (شکل ۲-۴).

#### شواهد به دست آمده از بستر اقیانوسها

بر خلاف قاره‌ها، که بسیار قدیمی‌اند، سنگهای کف اقیانوسها در زمانهای نسبتاً جوانتری تشکیل شده‌اند و در حقیقت همه کمتر از ۲۰۰ میلیون سال قدمت دارند. پشته‌های میان اقیانوسی از این هم جوانتر بوده و سن آنها اغلب کمتر از ۱۰۰ میلیون سال است. دیگر اینکه پشته‌های اقیانوسی دارای تقارن توپوگرافی دو طرفی‌اند (شکل ۶-۲۴).

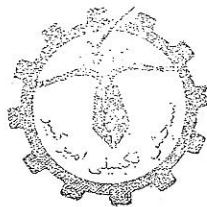
حفاریها و نمونه برداریهایی که از کف اقیانوسها صورت گرفته است نشان می‌دهد رسوباتی که بلافاصله بالای لایه بازالتی قرار گرفته‌اند به سمت حاشیه قاره‌ها مسن‌تر و معمولاً ضخیم‌تر می‌شوند. این پدیده با نتایج اخیری که از بررسی لایه بازالتی کف اقیانوس (زیر رسوبات) به دست آمده است مطابقت دارد (شکل ۷-۲۴).

مجموع اطلاعات حاصل از نمونه‌گیریها به همراه مطالعاتی که در باره سنجش مغناطیس در زمانهای گذشته صورت گرفته‌اند و بسیاری از پژوهشهای دیگر نشان داده‌اند که پوسته زمین در کف اقیانوسها (پوسته اقیانوسی) در زمانهای نسبتاً جدید زمین‌شناسی تشکیل شده است و همچنان در حال تشکیل است. بر طبق این نظریه‌ها مواد مذاب درونی در امتداد شکافهای موجود در محور پشته اقیانوسی خارج می‌شوند و پوسته اقیانوسی جدیدی را می‌سازند. مثلاً در اقیانوس اطلس باز شدن دائم کافتها و پر شدن آنها توسط مواد مذاب درونی باعث گسترش دائم کف این اقیانوس می‌گردد و در نتیجه قاره‌های موجود در طرفین آن (آفریقا و آمریکا) هر چه بیشتر از یکدیگر دور می‌شوند.

1-Laurasia 2- Gondwana 3- Tethys







### دیرینه مغناطیس

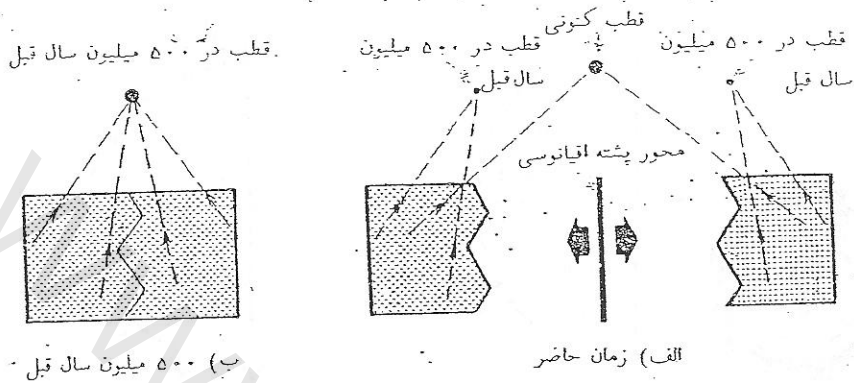
وضعیت مغناطیسی ایام گذشته را که در سنگها باقی مانده است به صورتهای مختلفی می‌توان در تأیید نظریه جابه‌جایی قاره‌ای به کار گرفت.

سرگردانی قطبی می‌دانیم که زمین چون آهنربای بزرگی است که دو قطب مغناطیسی در شمال و جنوب دارد. محل قطب شمال مغناطیسی زمین جزیره‌ای در شمال کانادا است. این محل با قطب شمال جغرافیایی، یعنی محلی که محور دوران زمین از آنجا می‌گذرد، در حدود ۱۶۰۰ کیلومتر فاصله دارد. بررسیهای اخیر نشان داده‌اند که محل قطبهای مغناطیسی زمین در گذشته با محل امروزی آنها متفاوت بوده است و این خود می‌تواند دلیل دیگری بر احتمال حرکت قاره‌ها باشد.

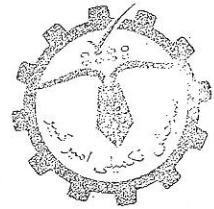
جهت تعیین محل قطبها در گذشته نمی‌توان از قطب‌نما استفاده کرد، زیرا این وسیله شمال و جنوب مغناطیسی زمین را فقط در حال حاضر نشان می‌دهد. بنابراین باید به دنبال روش دیگری باشیم. به این منظور معمولاً مغناطیس پس‌ماند که از زمان تشکیل سنگ در آن ضبط شده است (فصل ۲۲) به کار گرفته می‌شود. به این ترتیب با تعیین سن سنگ و جهت «مغناطیس پس‌ماند» آن می‌توان موقعیت قطب مغناطیسی را در زمان تشکیل سنگ پیدا کرد.

با استفاده از مغناطیس سنجی معلوم شده است سنگهایی از قاره آمریکا که ۵۰۰ میلیون سال قدمت دارند محل قطب شمال مغناطیسی را در غرب اقیانوس آرام نشان می‌دهند. سنگهایی متعلق به همین زمان از قاره‌های اروپا و آسیا قطب مغناطیسی را در میانه اقیانوس آرام، یعنی تقریباً در ۵۰۰۰ کیلومتری مشرق قطب مغناطیسی قاره آمریکا، نشان می‌دهند (شکل ۲۴-۸).

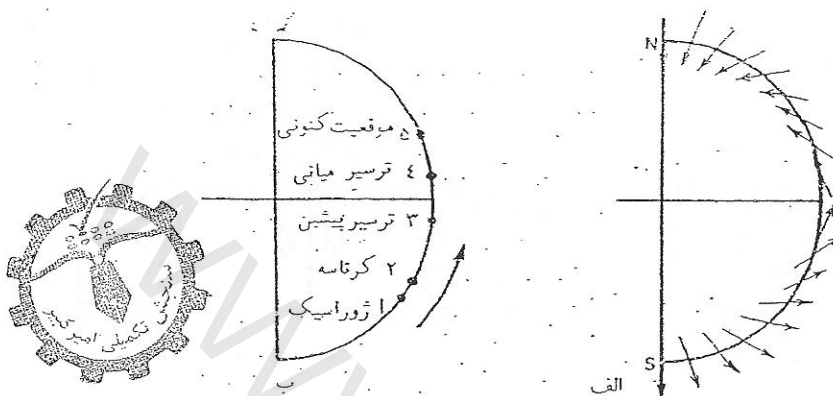
با توجه به اینکه در آن واحد نمی‌توان دو قطب شمال مغناطیسی مجاور هم داشت، پس دو قطب ذکر شده را باید با یکدیگر منطبق نماییم و اگر بخواهیم قطبی را به قطب دیگر نزدیک کنیم، باید قاره مربوط به آن را نیز حرکت دهیم. در این صورت وقتی این دو قطب بر هم منطبق می‌شوند که حاشیه‌های قاره آمریکا بر حاشیه‌های قاره‌های اروپا و آفریقا منطبق شود.



شکل ۲۴-۸ روش بازسازی وضعیت قاره‌ها در گذشته با استفاده از داده‌های مغناطیس دیرین-الف) بررسی مغناطیس باقیمانده در سنگهای قدیمی (مثلاً متعلق به ۵۰۰ میلیون سال قبل) دو قاره، محل‌های دو قطب شمال مغناطیسی در آن زمان را مشخص می‌کند. ب) چون در هیچ زمان دو قطب شمال مغناطیسی به‌طور هم‌زمان وجود نداشته است، باید آن دو را بر هم منطبق کنیم. وقتی دو قطب قدیمی به روی هم قرار می‌گیرند، دو قاره نیز در کنار هم جفت می‌شوند. و این وضعیت دو قاره در ۵۰۰ میلیون سال قبل است.



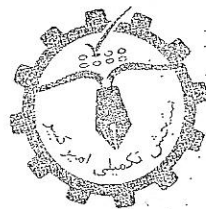
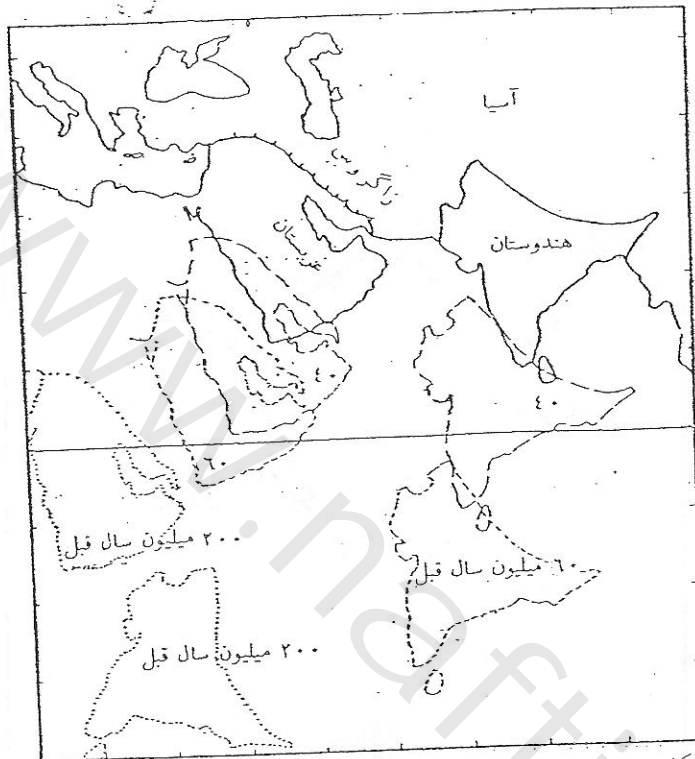
روش دیگر استفاده از میل و انحراف مغناطیسی است. با بررسی مغناطیسی پس‌ماند می‌توان انحراف و میل مغناطیسی در گذشته را تعیین کرد. در صورتی که این داده‌ها را برای یک قاره فراهم کنیم، خواهیم دید که میل و انحراف مغناطیسی به ندرت در طول زمان ثابت باقی می‌ماند. عرض جغرافیایی محل تشکیل یک نمونه در زمانهای گذشته را می‌توان از روی میل مغناطیسی آن تعیین کرد. بررسی سنگهای پوسته قاره‌ای هندوستان نشان داده است که میل مغناطیسی در طول زمان کم شده، به صفر رسیده و بار دیگر زیاد شده است (شکل ۲۴-۹). این مسئله محتاج گذر هندوستان از استوای مغناطیسی است (شکل ۲۴-۱۰). این پدیده به یکی از سه صورت زیر ممکن است اتفاق افتاده باشد: الف) قطب مغناطیسی ثابت بوده و قاره حرکت کرده است. ب) قاره در جای خود ثابت بوده، ولی قطب جابه‌جا شده است. ج) هم قاره و هم قطب حرکت کرده و جابه‌جا شده‌اند.



شکل ۱-۲۴ تأیید جابه‌جایی قاره هندوستان با توجه به میزان میل مغناطیسی ثبت شده در سنگهای ادوار مختلف (الف) تغییرات میل مغناطیسی با توجه به عرض جغرافیایی، ب) مهاجرت به سمت شمال هندوستان از ژوراسیک تاکنون که با توجه به تغییرات عرض مغناطیسی در زمانهای مختلف ترسیم شده است.

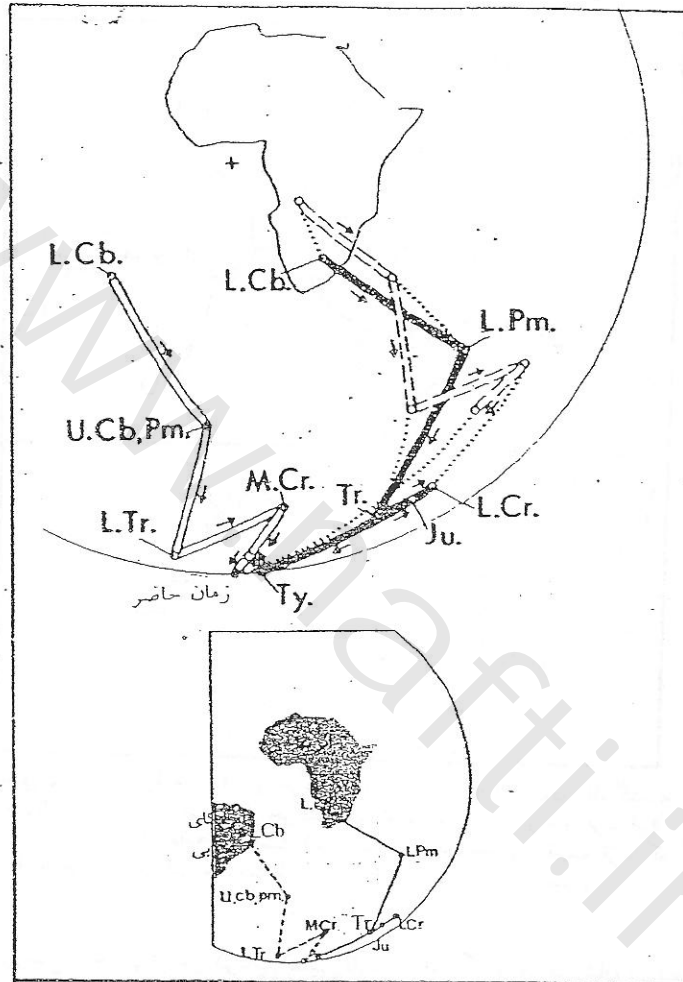
مدل دیناموی مغناطیسی زمین مستلزم آن است که قطبهای مغناطیسی همواره کم و بیش وضعیتی مشابه وضعیت کنونی داشته باشند. قطبهای چرخشی زمین تقریباً به طور مسلم همواره ثابت بوده‌اند، زیرا زمین همانند یک ژيروسکوپ بزرگ از تغییر در میزان کنج شدگی مجوزش جلوگیری می‌کند. در صورتی که محور چرخش (قطبهای جغرافیایی) ثابت باشد، بنابراین قطبهای مغناطیسی باید در حوالی آن قرار گرفته باشند. در نتیجه حالت‌های ب و ج امکان پذیر نیست و آنچه محتمل‌تر است حالت الف یا حرکت قاره‌ها بوده است.

ساده‌ترین راه برای توضیح این حرکت آن است که وضعیت قطب مغناطیسی در زمانهای گذشته را برای هر قاره رسم کنیم (شکل ۱-۲۴). به این ترتیب مسیر حرکت قطب نسبت به قاره به دست می‌آید که به آن «منحنی سرگردانی قطبی» می‌گویند. توجه داشته باشید که در عمل این قاره است که حرکت کرده و نه قطب مغناطیسی. در صورتی که داده‌های مشابه مربوط به دو قاره را با یکدیگر مقایسه کنیم، خواهیم دید که قاره‌های مسیره‌های مشابهی را طی نکرده‌اند. این نکته معرف آن است که وضعیت قاره‌ها در گذشته همانند آنچه که در امروز است نبوده است.



شکل ۲۴-۱۰ نحوه جابه‌جایی و حرکت هندوستان در ۲۰۰ میلیون سال گذشته (بربریان...). در این شکل حرکت عربستان و بخشی از جنوب و غرب ایران به سمت شمال نشان داده شده است (برای ساده‌تر شدن تصویر موقعیت افریقا که همراه با عربستان حرکتی به سمت شمال داشته است مشخص نشده است).

بررسی منحنیهای سرگردانی قطبی قاره‌های آمریکا و افریقا نشان می‌دهد که قسمتهایی از این دو منحنی تقریباً شبیه به یکدیگرند، یعنی می‌توان منحنیهای سرگردانی قطبی این دو قاره را در این قسمتها بر یکدیگر منطبق کرد، ولی از کرتاسه به بعد هر یک از منحنیها شکل خاصی دارند و دو منحنی بر یکدیگر منطبق نمی‌شوند. در این جا می‌توان چنین استدلال کرد که قاره‌های افریقا و آمریکای جنوبی قبل از کرتاسه به یکدیگر چسبیده بوده‌اند و حرکت مشترک داشته‌اند (به دلیل منحنی



شکل ۲۴-۱۱ منتهی‌های سرگردانی قطبی

سرگردانی مشابه)، ولی پس از آن از یکدیگر جدا شده و به صورت دو قاره جداگانه به حرکت خود ادامه داده‌اند. بر اثر همین حادثه است که از کرتاسه به بعد هر یک از دو قاره منحنی سرگردانی قطبی مخصوص به خود را پیدا کرده است و انطباق آنها با

یکدیگر ممکن نیست مگر با در نظر گرفتن حرکات تارهای. برای تأیید جا به جایی قاره‌ها به نحو دیگری نیز می‌توان از خاصیت مغناطیسی ضبط شده در سنگها استفاده کرد و آن «واژگونی میدان مغناطیسی» است.

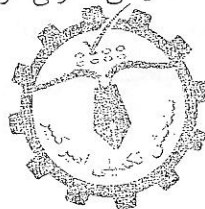
### واژگونی میدان مغناطیسی

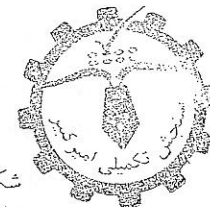
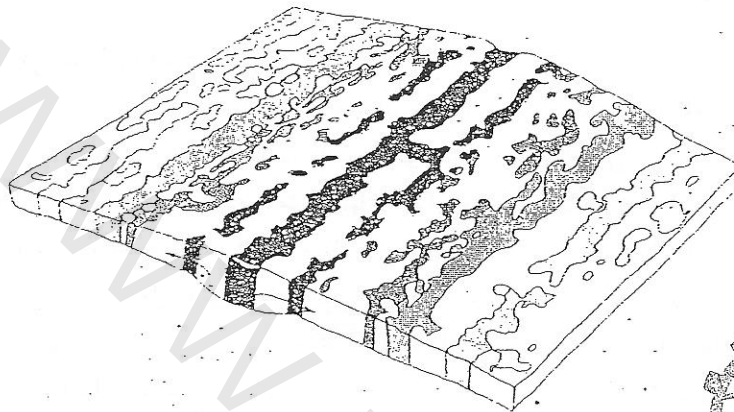
در سالهای دهه ۵۰ میلادی کشتیهای تحقیقاتی نوارهایی از ناهنجاریهای مغناطیسی به عرض دهها و طول صدها کیلومتر را در بستر اقیانوسها شناسایی کردند (شکل ۱۲-۲۴). در اینجا نیز همانند ناهنجاریهای گرانی، این نوارها معرف نواحی دارای شدت میدان مغناطیسی بیش از حد متعارف (مثبت) و کمتر از حد متعارف (منفی) است. این تغییرات باید معرف تغییرات محلی در میدان باشد و اندازه کوچکشان در مقایسه با زمین نشانه این است که منشأ آنها نسبتاً کم عمق است. این ناهنجاریهای خطی، که آنها را نوارهای مغناطیسی نام نهاده‌اند، متناوباً به صورت مثبت و منفی است. هر نوار ممکن است از عرض متفاوتی برخوردار باشد، ولی همواره قرینه و مشابه آن را در سوی دیگر محور پشته اقیانوسی می‌توان یافت (شکل ۱۲-۲۴). در تمام اقیانوسهای عالم این ناهنجاریها به موازات پشته‌های اقیانوسی قرار دارند.

در سالهای میانی دهه ۶۰ تقریباً به طور همزمان نظریه مشابهی توسط «مورلی» کانادایی و تیمی متشکل از «واین»<sup>۱</sup> و «ماتیوس»<sup>۲</sup> انگلیسی ارائه شد. به نظر این پژوهشگران مواد واقع در زیر نوارهای یا ناهنجاری مثبت و منفی در عمل از شدت میدان مغناطیسی یکسانی برخوردارند و تنها تفاوت آنها در این است که جهت «مغناطیس پس‌ماند» در ناهنجاریهای مثبت با جهت مغناطیس پس‌ماند در ناهنجاریهای منفی تفاوت دارد (شکل ۱۳-۲۴).

شدت میدان مغناطیسی اندازه‌گیری شده در یک نقطه خاص برابند میدان مغناطیسی کنونی زمین و مغناطیس پس‌ماند در سنگهاست. در صورتی که سنگ در یک دوره قطبیت عادی مغناطیسی شده باشد (مشابه میدان کنونی)، مغناطیس پس‌ماند آن بر میدان مغناطیسی کنونی افزوده شده و یک ناهنجاری مثبت به وجود می‌آورد.

1-L.Morley 2-F.Vine 3-D.Matthews

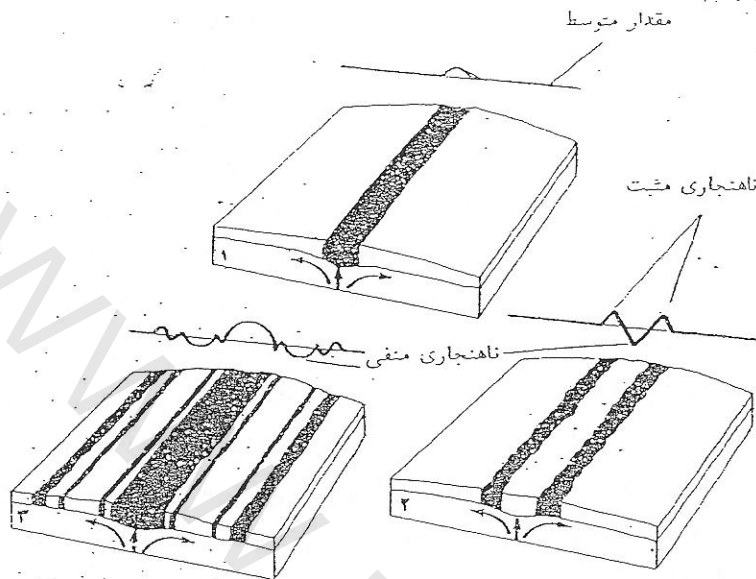




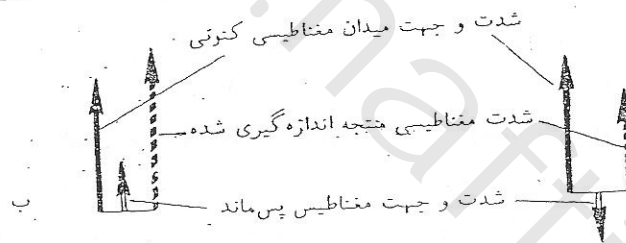
شکل ۱۲-۲۴ تأیید گسترش کف اقیانوس اطلس به وسیلهٔ سنجش شدت میدان مغناطیسی در زمان گذشته. نوارهای تیره میدان مغناطیسی عادی (مانند حالت کنونی) و نوارهای روشن میدان مغناطیسی واژگون را نشان می‌دهند. گرچه ناهنجاریهای مغناطیسی دقیقاً حالت نواری نشان نمی‌دهند با این حال فریب‌بدن کلی ناچوری‌های مغناطیسی در دو طرف محور پشته میان اقیانوسی تقریباً واضح است.

ولی اگر مغناطیسی شدن سنگ در یک دوره معکوس صورت گرفته باشد، مغناطیس پس‌ماند سنگ در خلاف مغناطیس کنونی زمین عمل کرده و به این ترتیب یک ناهنجاری منفی حاصل می‌شود (شکل ۱۲-۲۴).

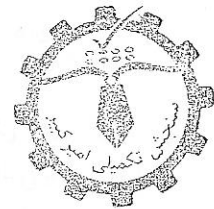
مکانیسم ارائه شده جهت منشأ حالت نواری ناهنجاریهای امروزه، یکی از مهمترین استدلالها در تأیید نظریه زمین ساخت ورقی است. به این ترتیب که پشته‌های اقیانوسی محل‌هایی تحت کشش بوده و بر اثر بازشدگی کافت (شکاف) محور پشته‌ها مواد مذاب بازالتی، که از گوشته منشأ گرفته‌اند، به خارج می‌ریزند و جامد می‌شوند. بر اثر سرد شدن بازالت و رسیدن دمای آن به زیر نقطهٔ کوری، کانیهای مغناطیسی موجود در آن در راستای میدان مغناطیسی زمین مغناطیسی می‌شوند.



الف



ب

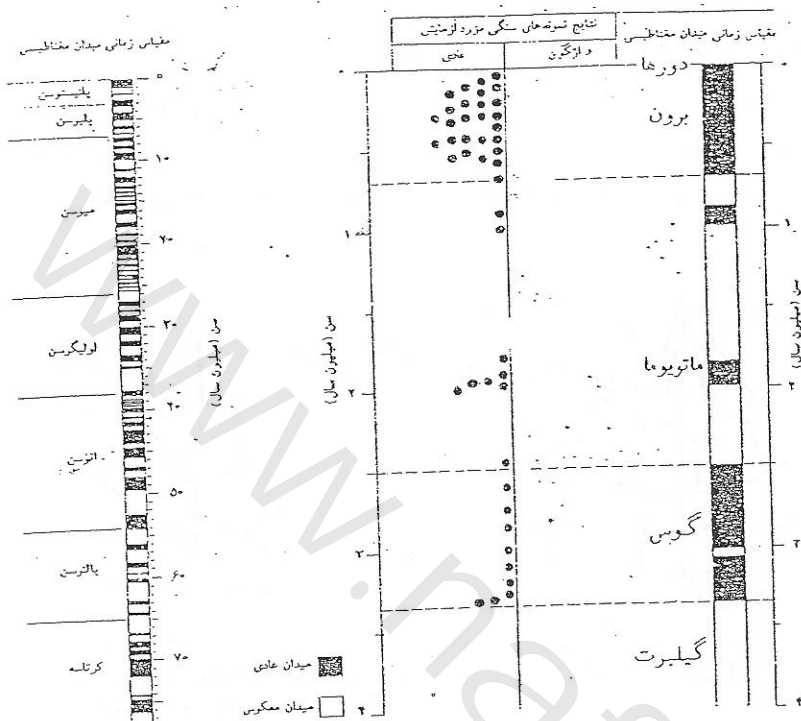


ناهنجاری مثبت

ناهنجاری منفی

شکل ۱۳-۲۴ توضیح و این، ماتیسوس و مورلی در مورد نوارهای مغناطیسی بستر اقیانوسها. الف) طرح نوارها، ب) کل شدت میدان (پیکانهای خط چین)، بردار متعده شدت کنونی میدان مغناطیسی (پیکانهای سیاه) و شدت مغناطیس پس ماند (پیکانهای سفید) است. در صورتی که میدان کنونی و پس ماند از یک جهت برخوردار باشند، شدت میدان حاصل بیش از میدان مغناطیسی کنونی زمین خواهد بود (ناهنجاری مثبت) و در صورتی که میدان کنونی و پس ماند در خلاف جهت هم باشند، شدت میدان حاصل کمتر از میدان مغناطیسی کنونی خواهد بود (ناهنجاری منفی). وقتی که ماگمای بازالتی در محور پشته اقیانوسی سرد می شود، جهت میدان مغناطیسی زمین را به خود می گیرد. در صورتی که در طول بازشدگی میدان وارزگون شود جهت مغناطیس پس ماند ایجاد شده در بازالتها، که سرد می شوند، نیز معکوس خواهد شد. به این ترتیب بستر اقیانوسها تاریخ وارزگونیهای قطب مغناطیسی را در خود ثبت می کند.



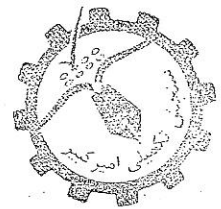
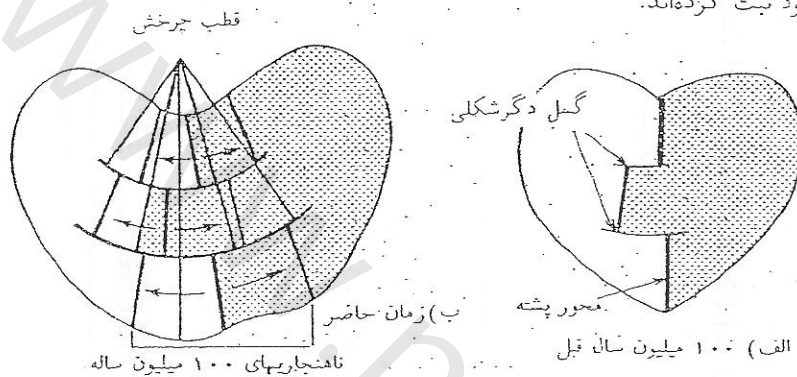


شکل ۲۴-۱۴ مقیاس زمانی واژگونی میدان مغناطیسی (مقیاس زمانی مبناء)

نمودار ناهنجاری مغناطیسی در عرض یک پشته میان اقیانوسی معمولاً به وسیله یک کشتی حامل مغناطیس سطح که در مسیری عمود به محور رشته کوه حرکت می کند تهیه می شود (شکل ۲۴-۱۵). از روی این نمودار می توان قسمتهایی از کف اقیانوس را که در آن سنگها خاصیت مغناطیسی عادی - یا واژگون دارند مشخص کرد. سپس نیمرخ به دست آمده را با مقیاس زمانی واژگون شدن میدان مغناطیسی مقایسه و سن قسمتهای مختلف آن را به دست می آورند.



است. اصولاً سرعت گسترش کف اقیانوسها از یک سانتی متر در نیالی برای هر دانه رشته کوه در حوالی ایسلند تا حدود ده سانتی متر در سال در ناحیه‌های استوایی اقیانوس آرام تغییر می‌کند (شکل ۱۶-۲۴). خلاصه آنکه بستر اقیانوسها همانند یک ضبط صوت مغناطیسی نحوه و سرعت گسترش بستر اقیانوسهای عالم را در زمانهای گذشته در خود ثبت کرده‌اند.



شکل ۱۶-۲۴ تعیین سرعت گسترش با استفاده از نوارهای ناهنجاری مغناطیسی. بررسی عرض نوارهای مغناطیسی نشان می‌دهد که سرعت گسترش به طور کلی از استوا به سمت قطبین کاهش می‌یابد. برای هر ورقه سنگ کوه یک قطب چرخش مغناطیسی وجود دارد که محل آن را می‌توان نقطه تقاطع خطوطی که بر گسلهای دگر شکلی عمود می‌شوند دانست. در واقع گسلهای دگر شکلی بخشهایی از دوایری هستند که حول قطب چرخش قرار گرفته‌اند.

### ۲-۲۴ مبنای نظریه زمین ساخت ورقه‌ای

مجموعه اطلاعاتی که در باره جابه‌جایی قاره‌ها و گسترش بستر اقیانوسها گردآوری شده، پرسشهای جدیدی برای دانشمندان علوم زمین برانگیخت. در رأس سؤالات این مسئله قرار داشت که جابه‌جایی قاره‌ها و گسترش بستر اقیانوسها طی چه فرایندی انجام می‌شود؟

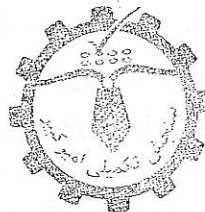
رسم کلیه زمین لرزه‌های ثبت شده عالم در نقشه جهان نما (شکل ۱۱-۲۴) نشان می‌دهد که همه آنها کم و بیش بر روی نوارهای باریکی که کمربندهای زمین لرزه نام دارند قرار گرفته‌اند. در صورتی که نقشه مشابهی در مورد آتشفشانهای

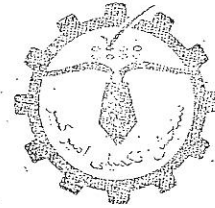
فعال دنیا تهیه کنیم (شکل ۱۶- ۲۵)؛ به شکل کم و بیش مشابهی خواهیم رسید. جالب اینکه امتداد رشته کوههای جوان عالم، دراز گودالهای اقیانوسی و به طور کلی اکثر فعالیتهای درونی زمین نیز حالتی خطی دارند. و بر روی همین نوارها قرار می گیرند.

واقعیت عجیب دیگر این است که در دراز گودالهای اقیانوسی (مثلاً گودال شرق ژاپن) آن مقدار مواد رسوبی، که طبق محاسبه می بایست از خشکی آورده شده باشد، یافت نمی شود. خالی بودن گودالها از رسوبات و همچنین وجود کوههای آتشفشانی در مجاورت و به موازات آنها را می توان با بررسی خصوصیت دیگر این نواحی تفسیر کرد. و آن وجود یک قسمت مورب لرزه خیز در زیر خشکیهای همجوار این نواحی است. با مراجعه به شکل ۲۴- ۱۷ متوجه می شویم که کانونهای زمین لرزه ها روی سطحی قرار گرفته اند که دارای شیبی حدود ۴۵ درجه به سمت خشکی است. این سطح مورب (که به جهت بزرگداشت بنیوف، زلزله شناس معروف، «منطقه بنیوف» نام گذاری شده است) در ته دراز گودالهای اقیانوسی به سطح می رسد. مشابه حالت مذکور در دراز گودالهای اقیانوسی دیگر مانند دراز گودال پروشیلی در کنار کوههای آند نیز دیده می شود.

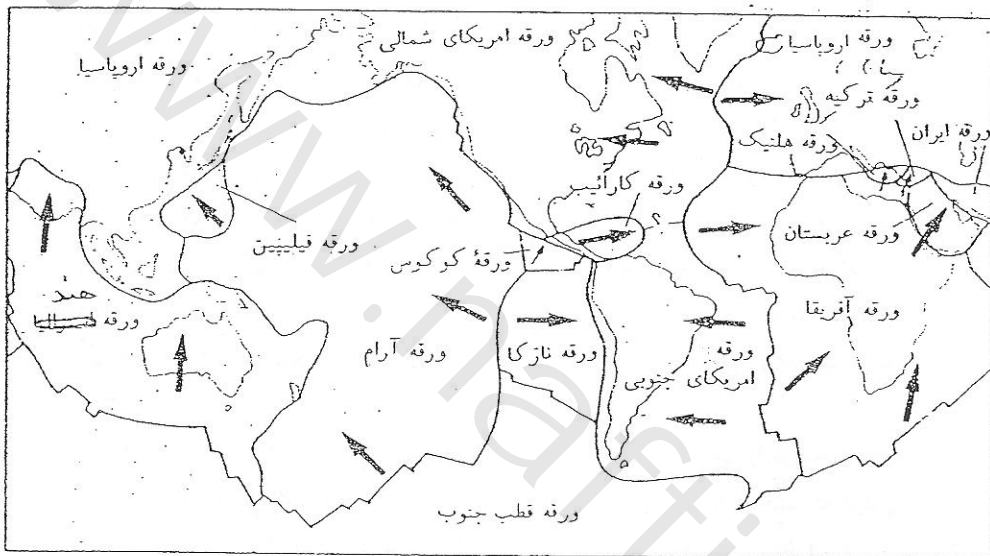
آزمایشهای گرانی سنجی وجود یک ناهنجاری گرانشی منفی را در محل دراز گودالهای اقیانوسی تأیید می کند. از این پدیده می توان چنین نتیجه گرفت که در این محلها نیرویی پوسته زمین را به سمت پایین می کشد و در نتیجه دراز گودالها را ایجاد می کند. این مطلب با نتایج حاصل از پژوهشهای لرزه نگاری که مؤید حرکت پوسته اقیانوسی به زیر کمان جزیره ای یا کوههای حاشیه قاره ها است نیز مطابقت می کند. لرزه خیز بودن محور پشته های اقیانوسی، وجود یک منطقه شیدار لرزه خیز (منطقه بنیوف) در دراز گودالهای مجاور کمان جزیره ای و رشته کوههای جوان ساحل قاره ها همه در جهت تأیید حرکت پوسته زمین است.

1- Benioff Zone





۲- ورقه‌ها با توجه به موقعیت جغرافیایی کنونیشان نامگذاری می‌شوند. به طور کلی سطح زمین از تعداد شش ورقه اصلی و بزرگتر به نامهای آفریقا، اروپاسیا، هند، آرام، جنوبگان (قطب جنوب) و امریکا<sup>۱</sup> و تعداد بیشتری ورقه کوچکتر تشکیل شده است. (شکل ۲۴-۱۸).



شکل ۲۴-۱۸ ورقه‌های بی‌زلزله (ورقه‌های سنگ کره). پیکانها جهت حرکت ورقه‌ها را نشان می‌دهند.

۳- هر ورقه به طور متوسط ۱۵۰ کیلومتر ضخامت دارد و متشکل از پوسته و گوشته فوقانی، یعنی سنگ کره، است. نوع پوسته‌ای که قسمت فوقانی هر ورقه را می‌سازد نشانگر آن است که ورقه قاره‌ای، اقیانوسی یا ترکیبی از این دو است. در هر جا که پوسته یک لایه (از جنس سیما) وجود داشته باشد، آن چنان که در ورقه آرام دیده می‌شود، نشانه اقیانوسی بودن آن است. هر جا که پوسته دو لایه (سیال در بالا و سیما در زیر) یافت شود، آن چنان که در مورد ورقه‌های عربستان و ایران دیده می‌شود معرف شرایط قاره‌ای است. برخی ورقه‌ها، مانند ورقه آفریقا، ترکیبی از قاره و اقیانوس اند.

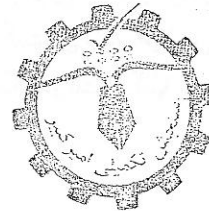
۲- برخی از صاحبزنان ورقه آمریکا را متشکل از دو ورقه، آمریکای شمالی، و Eurasia 1- آمریکای جنوبی و مجموعه ورقه‌های اصلی بی‌زلزله را ۷ می‌دانند. (شکل ۲۴-۱۸).

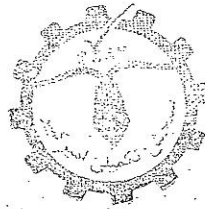
در این نقاط که «حاشیه همگرا» نام دارد در عمل پوسته تخریب شده و از بین می‌رود. در مواردی نیز دو ورقه سنگ کره در کنار هم می‌لغزند. چنین تقاطعی را که در آن نه پوسته جدید ساخته شده و نه پوسته موجود از بین می‌رود «حاشیه خنثی» می‌نامیم (شکل ۲۴-۲۶).

۷- در نتیجه فرایندهای زمین‌ساخت ورقه‌های شکل جغرافیایی ثابت و دائمی در زمین وجود ندارد. در طول زمان ممکن است قاره عظیمی بر اثر برخورد و جوش خوردن قاره‌های قبلی ایجاد شود، یا از شکستن یک قاره بزرگ چند قاره کوچکتر به وجود آید. به عنوان مثال، قاره واحد اروپا و آسیای کنونی بر اثر اتصال سه ورقه جداگانه اروپا، هندوستان و آسیا ایجاد شده است. با در مقابل، ورقه هندوستان از قاره عظیم قدیمی واقع در قطب جنوب جدا شده است.

۸- اندازه و شکل اقیانوسها نیز بر اثر تغییر سرعت گسترش یا فرورانش تغییر می‌کند. به عنوان مثال، اگر سرعت فرورانش در حاشیه‌های اقیانوس آرام بیش از سرعت گسترش پشته‌های اقیانوسی این منطقه بشود، اقیانوس آرام به تدریج کوچک خواهد شد و احتمالاً روزی به طور کامل از بین خواهد رفت. در مقابل اگر سرعت گسترش بیش از فرورانش باشد، آن چنان که در مورد اقیانوس اطلس دیده می‌شود اقیانوس بزرگ و بزرگتر خواهد شد.

۹- در هر زمان ممکن است پشته‌های اقیانوسی یا مناطق فرورانش جدیدی تشکیل شود. با آغاز فرایند جدا شدگی در زیر یک قاره، پوسته قاره‌ای می‌شکند و دو ورقه جدید ایجاد می‌شود. ادامه جداشدگی، اقیانوسی جدید در محل باز شدگی ایجاد می‌کند. این پدیده امروزه در شرق آفریقا در حال تکوین است. به طور مشابه در هر زمان ممکن است یک حاشیه فعال، از فعالیت باز مانند. به عنوان مثال، بر اثر برخورد دو ورقه هندوستان و آسیا حاشیه بین این دو ورقه از فعالیت باز ایستاد.





۱۰- اغلب کوههای جهان در حاشیه‌های واگرا یا همگرا ایجاد شده‌اند. بزرگترین سیستم کوههای جهان، یعنی پشته‌های اقیانوسی، بر اثر انباشته شدن گدازه‌های بازالتی در حاشیه‌های واگرا ایجاد شده‌اند. از طرف دیگر آتشفشانی و بالا زدگی سنگ کره در حاشیه‌های همگرا باعث ایجاد کمان جزایر آتشفشانی و رشته کوههای نوع آند می‌شود.

۱۱- کوههای چین خورده قدیمی که اکنون در داخل ورقه‌ها قرار دارند بر اثر فروزانش پوسته اقیانوسی و نهایتاً برخورد دو قاره ایجاد شده‌اند. این دو قاره پس از برخورد به هم جوش خورده و یک قاره بزرگتر را ساخته‌اند. کوههای اورال در واقع محل جوش خوردن دو قاره جدا از هم قبلی یعنی اروپا و آسیا بوده است.

۱۲- برخی از کوهها نیز ممکن است در نقاطی نزدیک به مرکز ورقه‌ها ایجاد شوند. این کوهها از نوع آتشفشانی‌اند (مثل جزایر هاوایی) و تشکیل آنها ناشی از حرکت ورقه سنگ کره بر روی یک نقطه داغ موجود در گوشه بوده است.

### ۲۴-۳ حاشیه ورقه‌های سنگ کره

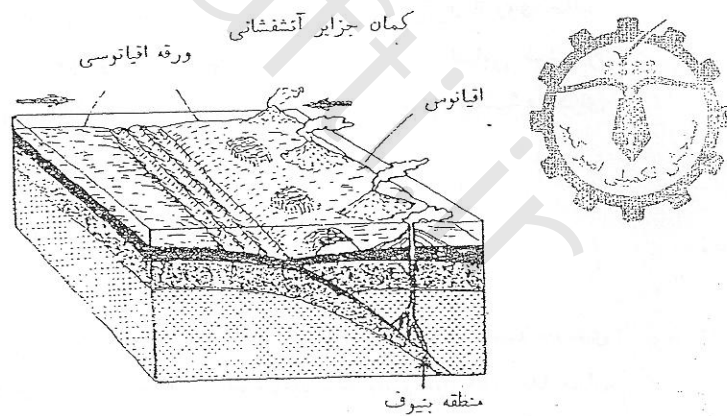
حال که با مبانی نظریه زمین ساخت ورقه آشنا شدیم، بد نیست تا با نگاهی دقیقتر حاشیه ورقه‌ها را مورد بررسی قرار دهیم. حاشیه ورقه‌ها با توجه به ویژگی‌هایشان به سه گروه واگرا، همگرا و خنثی تقسیم می‌شوند.

#### حاشیه‌های واگرا

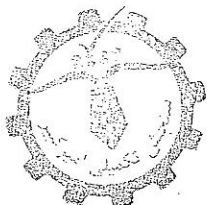
«حاشیه واگرا» محلی است که در امتداد آن سنگ کره در حال کشش است. در محل این حاشیه‌ها دو ورقه از هم دور می‌شوند. این حاشیه‌ها در امتداد محور پشته‌های اقیانوسی قرار دارند. در طول حاشیه واگرا پوسته بازالتی جدید که از گوشه منشأ گرفته است در طی فرایندی که به آن «گسترش بستر اقیانوسها» می‌گوئیم تشکیل می‌شود. وجود نوارهای ناهنجاری مغناطیسی در بستر اقیانوسها مؤید گسترش بستر اقیانوس و تعیین کننده سرعت آن است. حاشیه‌های واگرا را به دلیل آنکه در امتداد آنها پوسته

حدی است که می‌تواند ذوب قسمتهایی از ورقه و رسیزبات روی آن را باعث شود (ذوب بخشی). بر اثر این فرایند ورقه پایین رونده به تدریج از بین می‌رود و قسمتی از مواد مذاب حاصل، فعالیت‌های آتشفشانی را در طول کمربند کوهزایی مجاور دراز گودال اقیانوسی ایجاد می‌کند (شکل ۲۴-۲۲). حاشیه‌های همگرا را به دلیل آنکه در امتداد آنها پوسته موجود از بین می‌رود «حاشیه مخرب» نیز می‌گویند.

حاشیه همگرای اقیانوسی- اقیانوسی: حاشیه مخرب نه فقط در محل برخورد پوسته اقیانوسی با پوسته قاره‌ای، بلکه در محل برخورد دو پوسته اقیانوسی نیز ایجاد می‌شود (شکل ۲۴-۲۳). بر اثر انباشته شدن مواد حاصل از فعالیت‌های آتشفشانی در محل برخورد دو پوسته اقیانوسی، کمانی از جزایر ایجاد می‌شود، مانند محل برخورد ورقه‌های فیلیپین و آرام. در اینجا ورقه آرام در امتدادی که با دراز گودال فیلیپین مشخص می‌شود به داخل گوشت فرو می‌رود. فعالیت‌های آتشفشانی مربوط به این ورقه پایین‌رونده، زنجیری از جزایر آتشفشانی به وجود می‌آورند که به نام «کمان جزایر فیلیپین» معروف است.



شکل ۲۳-۲۴ حاشیه همگرای اقیانوسی - اقیانوسی



حاشیه همگرای قاره‌های - قاره‌ای: حالتی را تصور کنید که دو ورقه قاره‌ای به سمت هم در حرکت‌اند و کف اقیانوس بین آنها به تدریج در حال از بین رفتن است. زمانی که دو قاره به یکدیگر برخورد کنند همه بستر اقیانوس از بین می‌رود (شکل ۲۴-۲۴): در این حالت هیچ یک از ورقه‌های قاره‌ای به علت چگالی کمترشان نسبت به گوشه نمی‌توانند به داخل گوشه پایین بروند. بر اثر این برخورد رسوباتی که در حاشیه دو قاره قرار دارند به یکدیگر فشرده شده، چین خورده و بالا می‌آیند. پس از این مرحله احتمالاً منطقه فرورانش از فعالیت باز می‌ایستد و در لبه دیگر قاره یک حاشیه همگرای جدید ایجاد می‌شود.

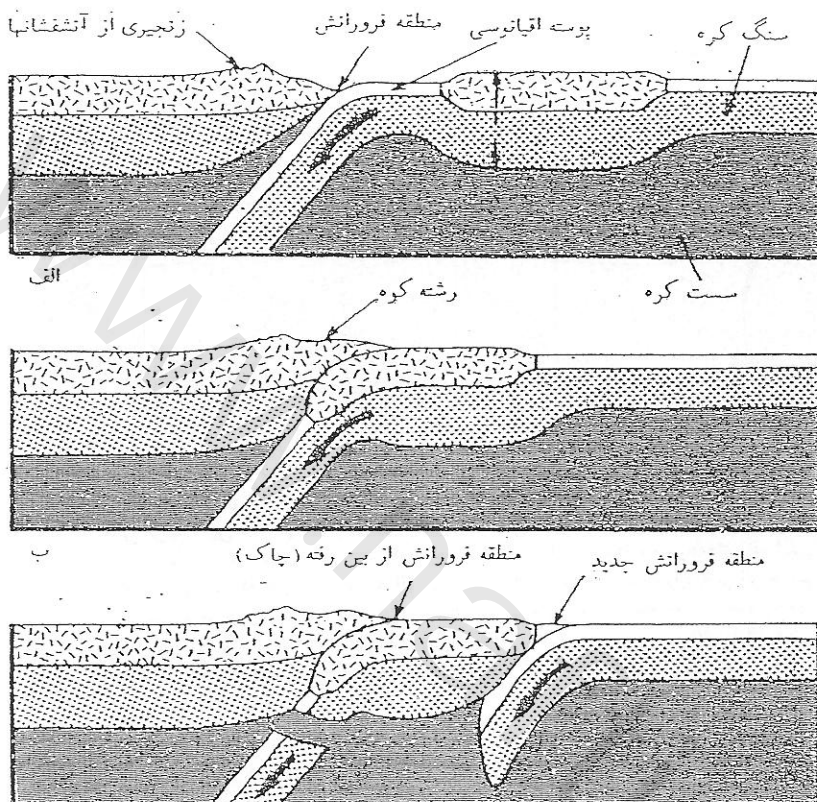
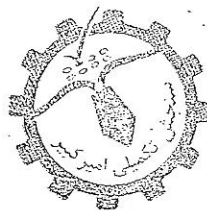
بهترین نمونه برخورد دو ورقه قاره‌ای که ظاهراً هنوز هم در حال تکامل است برخورد شبه قاره هند و بقیه آسیاست. در نتیجه این برخورد کمربند کوهزایی هیمالیا به وجود آمده است. پوسته اقیانوسی که زمانی این دو ورقه قاره‌ای را از یکدیگر جدا می‌کرده امروزه از بین رفته است.

در طی حرکت یک ورقه به زیر ورقه دیگر ممکن است بخشهای سطحی ورقه فرورونده تراشیده شده و طی فرآیندی که «فرارانش» نام دارد به ورقه فوقانی ملحق شوند (شکل ۲۴-۲۵). مناطق فرورانش قدیمی و غیر فعال را می‌توان از روی حالت خطی «مجموعه افیولیتی» موجود در بخشهای داخلی یک ورقه شناسایی کرد. این افیولیتها در واقع بخشهای فرارنده شده سنگ کره اقیانوسی در محل حاشیه همگرای قدیمی‌اند.

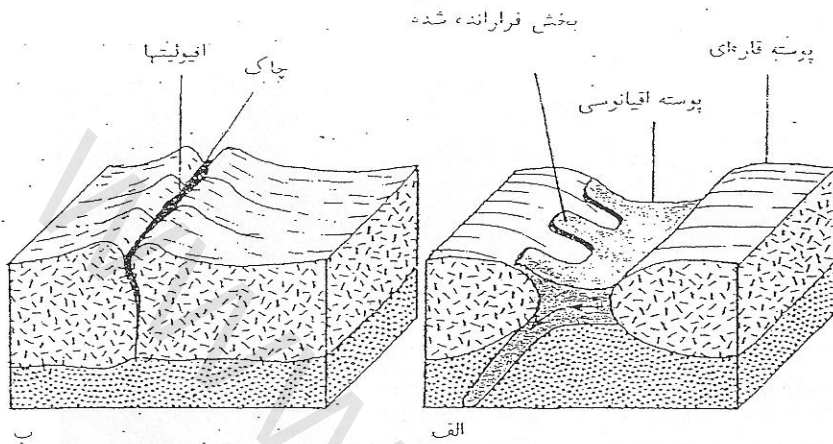
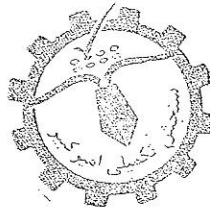
### حاشیه‌های خنثی

حاشیه‌های خنثی نه تحت فشاراند و نه تحت کشش. این حاشیه‌ها نه پوسته جدیدی می‌سازند و نه محل از بین رفتن پوسته‌های موجوداند. در واقع این حاشیه‌ها همان «گسلهای دگر شکلی» هستند که بر اثر لغزش ورقه‌ها در کنار یکدیگر ایجاد می‌شوند. حاشیه‌های خنثی بر مناطق شکستگی در اقیانوسها و برخی گسلهای امتداد





شکل ۲۴-۲۴ حاشیه همگرای قاره‌ای- قاره‌ای. نزدیک شدن دو قاره به یکدیگر و برخوردشان را به نحو زیر می‌توان خلاصه کرد: الف) بر اثر عملکرد حاشیه همگرای اقیانوسی - قاره‌ای دو قاره به هم نزدیک می‌شوند. قاره‌ای که فرورانش در زیر آن انجام می‌شود فعالیت آذرین شدیدی دارد و رشته کوههایی در کناره آن تشکیل می‌شود. ب) برخورد دو قاره باعث ایجاد یک رشته کوه، کمربند آذرین و ضخیم‌تر شدن پوسته قاره‌ای می‌شود. چون قاره سبکتر از آن است که به داخل گوشته رانده شود، به تدریج از حرکت ورقه‌ها کاسته می‌شود. ج) نهایتاً ممکن است ورقه بریده شود. یک منطقه فرورانش جدید در جای دیگر ممکن است آغاز به فعالیت نماید. اثر منطقه فرورانش قدیمی به صورت رشته کوهی در داخل قاره باقی می‌ماند. رشته کوههای اورال و هیمالیا مثالهایی در این مورداند.

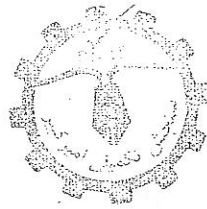


شکلی ۲۴-۲۵ فرارانش. الف) وقتی ورقه‌ای به زیر ورقه دیگر رانده می‌شود، ورقه فوقانی می‌تواند همانند رنده تجاری بخشهایی از ورقه فرورونده را برآورد. به این ترتیب این قسما به جای فرورانش به داخل گوشته روی ورقه دیگر فرارنده می‌شوند. ب) امروزه در بخشهایی از رشته کوههای قاره‌ها مجموعه‌های افیولیتی یافت می‌شود که باقیمانده پوسته اقیانوسی فرارنده شده است. افیولیتها بر اثر به هم رسیدن و برخورد دو ورقه قاره‌ای در داخل خشکی به تله افتاده‌اند. مجموعه‌های افیولیتی فرارنده شده متشکل از رسوبات و سنگهای رسوبی در بالا، بازالتها در وسط و سنگهای اولترامافیک در زیراند (رجوع کنید به شکل ۲۵-۱).

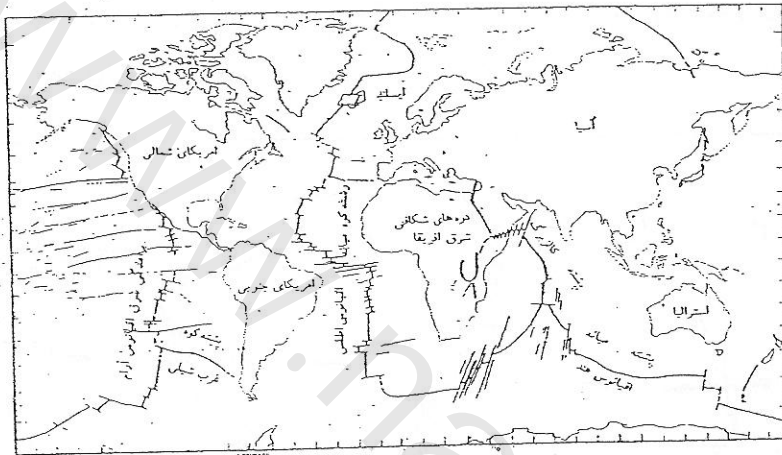
لغز بزرگ در قاره‌ها منطبق‌اند. ورقه‌های طرفین این حاشیه اغلب به طور افقی نسبت به یکدیگر حرکت می‌کنند، در نتیجه همچنان که گفته شد هیچ گونه افزایش یا کاهش در حجم مواد هیچ‌یک از آنها به وجود نمی‌آید، زیرا برخوردی با هم ندارند (شکل ۲۴-۲۶). گسل سن آندریاس<sup>۱</sup> در غرب آمریکای شمالی نمونه جالبی از این نوع حاشیه است. در امتداد این گسل قسمت شرقی ورقه آرام نسبت به ورقه آمریکا به سمت شمال غربی حرکت می‌کند. این گسل در آلاسکا، یعنی محلی که این قسمت از ورقه آرام به زیر کمان جزایر التوسین می‌رود، پایان می‌گیرد.

در پایان بحث مربوط به حاشیه ورقه‌ها قادریم تا نقشه تکتونیکی جهان را که در آن ورقه‌های سنگ کره و انواع حاشیه‌های همگرا، واگرا و خشی نشان داده شده است

1- San Andreas Fault



جدیدی تشکیل می شود «حاشیه سازنده» نیز می نامند. نمونه جالب این نوع حاشیه در محور پشته میانه اقیانوس اطلس و در حد فاصل دو ورقه افریقانو امریکا دیده می شود (شکل ۲۴-۲۰). در برخی نقاط محور حاشیه های واگرا توسط «گسل های دیگر شکلی» جابه جا شده است. بحث بیشتر درباره گسل های دیگر شکلی را به فصل بعد وامی گذاریم.



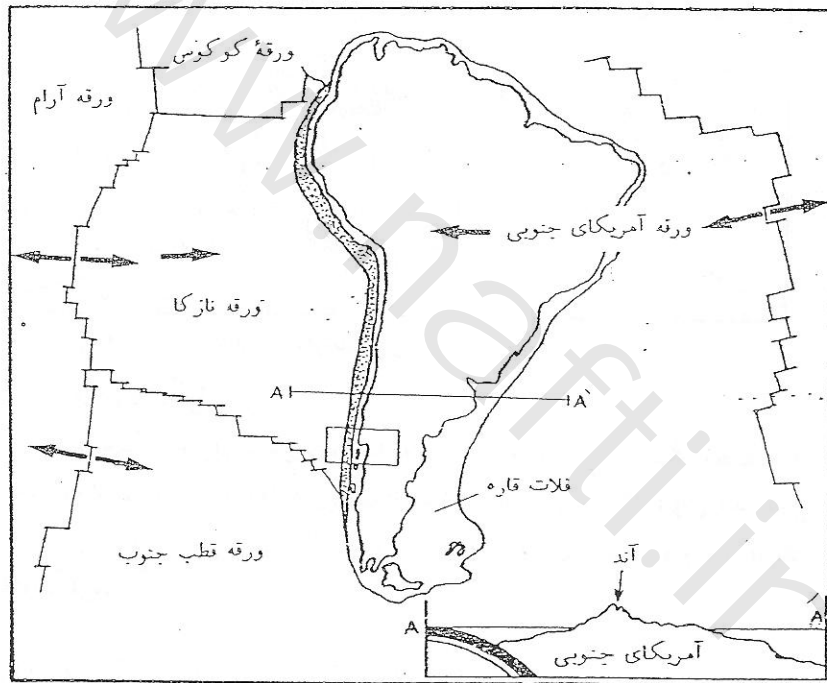
شکل ۲۴-۲۰ پراکنده گی حاشیه های سازنده پوسته زمین

### حاشیه های همگرا

حاشیه های همگرا محل برخورد ورقه ها به یکدیگر و در واقع محل های تحت فشار سنگ کره است. این حاشیه ها را می توان در محل برخورد دو پوسته اقیانوسی، در محل برخورد پوسته اقیانوسی به پوسته قاره ای و بالاخره در محل برخورد دو پوسته قاره ای مشاهده کرد.

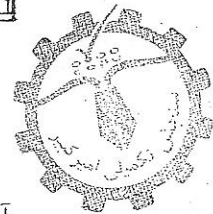
حاشیه همگرای اقیانوسی - قاره ای: در شکل ۲۴-۲۱ موقعیت امریکای جنوبی را در نظر بگیرید. در محل پشته میانه اقیانوس اطلس بستر جدیدی به وجود می آید، به نحوی که غرب اقیانوس اطلس جنوبی و جنوب قاره آمریکا که هر دو قسمتی از یک ورقه بی زلزله اند نسبت به پشته میانه اقیانوس اطلس به سمت غرب

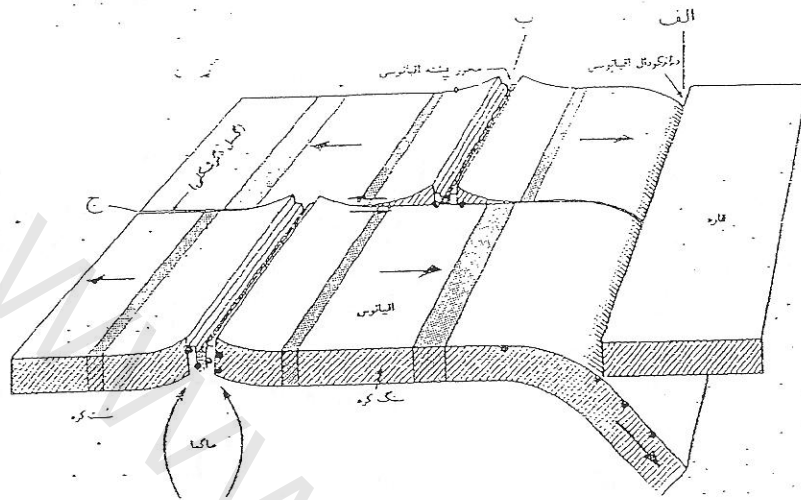
حرکت می‌کنند. در همین حال بستر جدیدی که در برآمدگی مخرب اقیانوس آرام ایجاد می‌شود به سمت شرق در حال حرکت است. ظاهراً این دو ورقه باید در یک محل با یکدیگر برخورد کنند. در این محل پوسته اقیانوسی که بازمانده است احتمالاً به علت چگالی نسبی بیشترش خم می‌شود و به زیر ورقه قاره‌ای که گرانیتی است فرو می‌رود و به تدریج توسط گوشته هضم می‌گردد (شکل‌های ۲۱-۲۴ و ۲۲-۲۴). این فرایند را «فرورانش» می‌نامیم.



شکل ۲۱-۲۴ حاشیه همگرای اقیانوسی - قاره‌ای. فرورانش ورقه نازکا به زیر ورقه آمریکای جنوبی و تشکیل کوه‌های آند

اطلاعات حاصل از زلزله‌های سواحل غربی آمریکای جنوبی نشان می‌دهد که همه آنها کمابیش روی سطحی‌ای که به سمت قاره شیب دارد قرار گرفته‌اند. این سطح

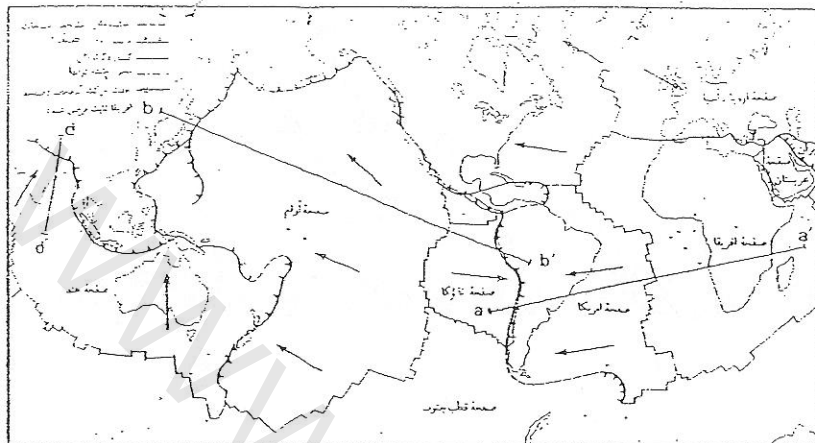
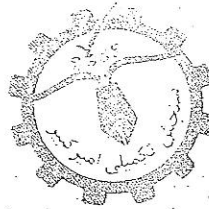




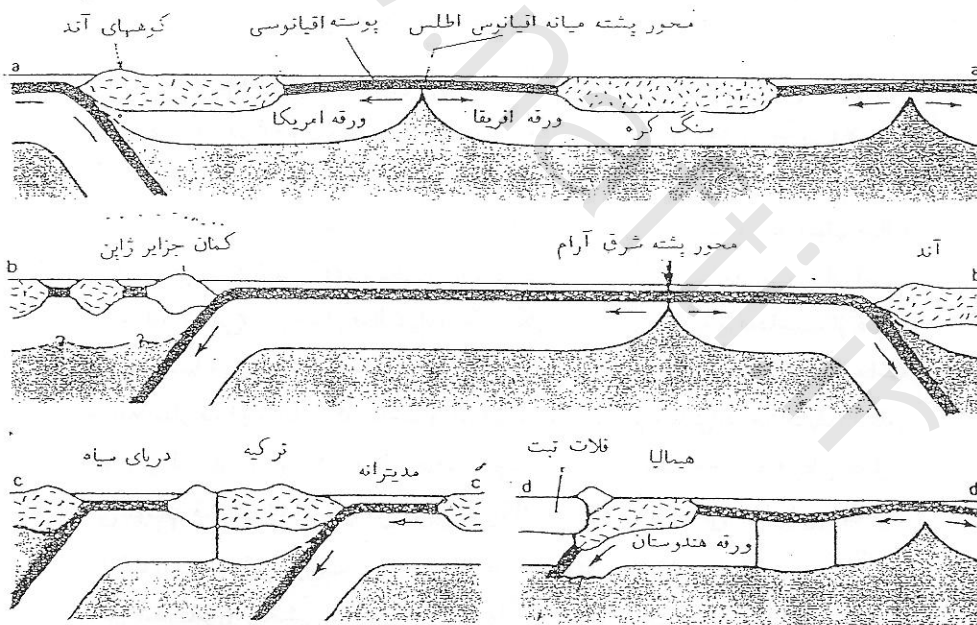
شکل ۲۴-۲۶ انواع حاشیه‌های ورقه‌های سنگ گره. الف) حاشیه همگرا (مخرب)، ب) حاشیه واگرا (سازنده)، ج) حاشیه خشی (بی اثر)

بازسازی کنیم (شکل ۲۴-۲۷). به منظور آشنایی هر چه بیشتر با انواع حاشیه‌ها و نقش هر یک در الگوی زمین ساخت ورقه چند تیرمخ از ورقه‌ها در شکل ۲۴-۲۸ آمده است.

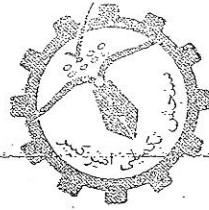
حاشیه قاره‌ها در همه جا از فعالیت یکسانی برخوردار نیستند. به عنوان مثال، سواحل غربی قاره آمریکا شمالی از نظر تکتونیکی فعالتر از سواحل شرقی آن است. همچنان که می‌دانیم محل فعالیت‌های تکتونیکی در زمین حاشیه ورقه‌هاست. از طرفی سواحل تنها مرز بین آب اقیانوسها و خشکیهاست و تقریباً هیچ گونه ارتباطی با حاشیه ورقه‌ها ندارند. در مناطقی که حاشیه ورقه‌ها و سواحل بر هم منطبق‌اند خشکیهای مجاور اقیانوس از نظر تکتونیکی فعال خواهند بود. به چنین مناطقی «حاشیه قاره‌ای فعال» می‌گوئیم. قسمت اعظم سواحل غربی آمریکا شمالی در نزدیکی حاشیه ورقه‌ها قرار گرفته است. به این ترتیب که بخشی از آن در مجاورت حاشیه خشی (سیستم گسل سن آندریاس)، بخشی در کنار حاشیه واگرا (پشته شرق اقیانوس آرام) و بالاخره بخشی در مجاورت حاشیه همگرا (سیستم کمان جزایر و دراز گودال التوسین) قرار گرفته است.



شکل ۲۴-۲۷ نقشه زمین ساخته ورقه ورقه عالم

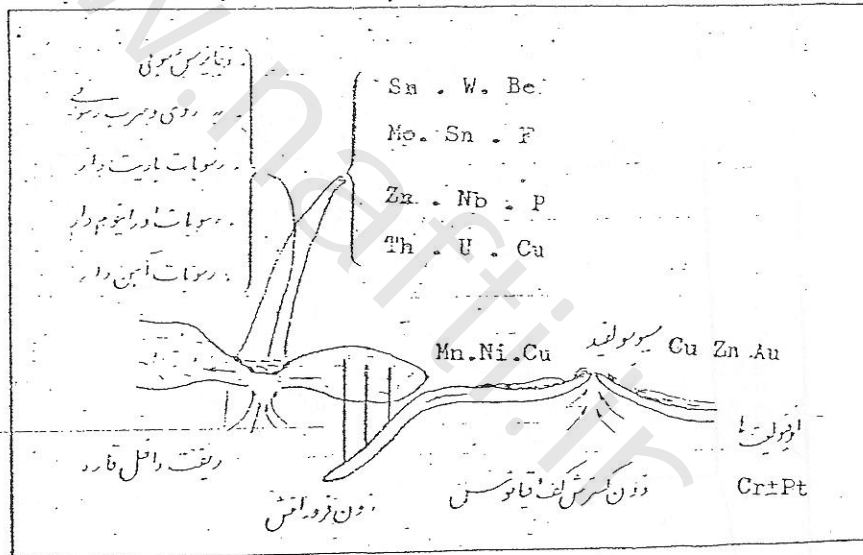


شکل ۲۴-۲۸ تیرخهای کلی نمایش دهنده رابطه ورقه‌های سنگ کره با قاره‌ها و اقیانوسها، دراز گودالهای اقیانوسی، کمان جزایر و رشته کوههای جوان حاشیه قاره‌ها. محل تقریبی این تیرخها در شکل ۲۴-۲۷ نشان داده شده است.

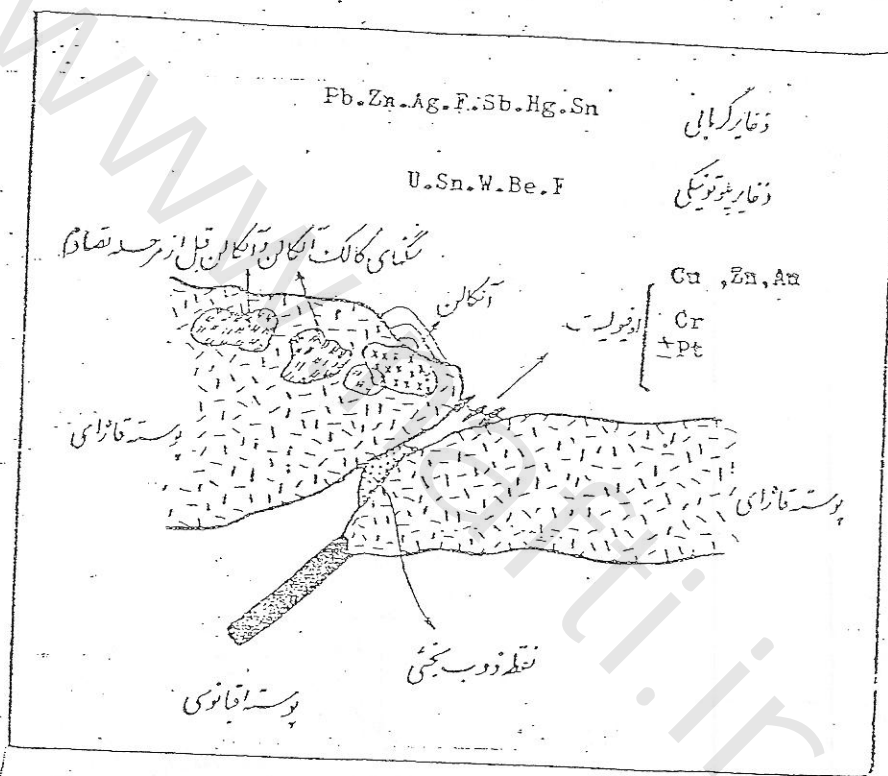
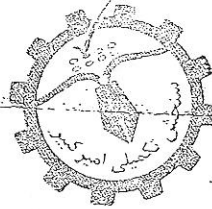


مس زامبیا و کوفرشیر (ارویا)  
 کربنات های Pb-Zn (غرب آلب)  
 Pb-Zn نوع می سی سی بی (آمریکا)  
 رسوبات باریت دار  
 رسوبات آهن داز پروتروزوئیک و دوتین آلمان  
 کنگلومرای اورانیوم دار (افریقای جنوبی)  
 ذخایر مس استراتژی باند (غرب افریقا)

۲- ذخایر همراه سنگهای رسوبی

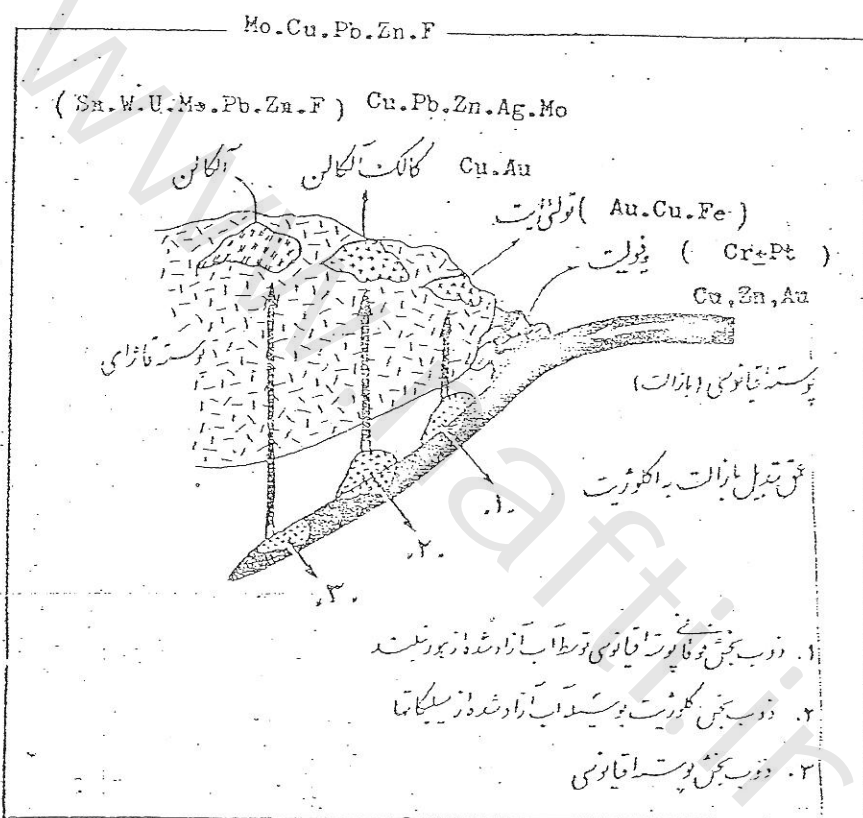
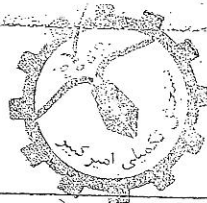


شکل ۵- نمایش کانسارهای مهمی که در زون گسترش کف اقیانوس و ریفت های داخل قاره تشکیل می شوند.



شکل ۴ - نمایش کانسارهای پلوتونیک و گرمابی که در زون تصادم دو قاره تشکیل می شوند.





شکل ۱ - نمایش موقعیت کانسارهایی که همراه سنگ های آذرین تولعی ایت ، کالک آگلان و آگلان در زون فرورانش حاشیه قاره ها تشکیل می شوند .